

Uradni list

Evropske unije

C 341

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 53

16. december 2010

Obvestilo št.

Vsebina

Stran

II *Sporočila*

SPOROČILA INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Evropska komisija

2010/C 341/01	Nenasprotovanje priglašeni koncentraciji (Zadeva COMP/M.5995 – VW/Karmann) ⁽¹⁾	1
---------------	---	---

IV *Informacije*

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Evropska komisija

2010/C 341/02	Menjalni tečaji eura	2
2010/C 341/03	Sporočilo Komisije – Smernice za označevanje živil, ki vsebujejo sestavine z zaščiteno označbo porekla (ZOP) in zaščiteno geografsko označbo (ZGO)	3
2010/C 341/04	Sporočilo Komisije – Smernice EU o najboljši praksi za prostovoljne sheme certificiranja za kmetijske proizvode in živila	5

SL

Cena:
3 EUR⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

(Nadaljevanje na naslednji strani)

INFORMACIJE DRŽAV ČLANIC

2010/C 341/05	Izvleček odločbe glede Landsbanki Íslands hf. v skladu z Direktivo 2001/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta o reorganizaciji in prenehanju kreditnih institucij	12
2010/C 341/06	Izvleček sklepa o podjetju VEF banka v skladu z Direktivo 2001/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta o reorganizaciji in prenehanju kreditnih institucij	14

INFORMACIJE V ZVEZI Z EVROPSKIM GOSPODARSKIM PROSTOROM

Nadzorni organ Efte

2010/C 341/07	Poziv k predložitvi pripomb o vprašanjih državne pomoči, povezanih z dokapitalizacijo islandske zavarovalnice Sjóvá, na podlagi člena 1(2) dela I Protokola 3 k Sporazumu med državami Efte o ustanovitvi nadzornega organa in sodišča	15
---------------	--	----

Skupni odbor EGP

2010/C 341/08	Sklepi Skupnega odbora EGP, za katere so izpolnjene ustavne zahteve v skladu s členom 103 Sporazuma EGP	26
2010/C 341/09	Seznam naravnih mineralnih vod, ki jih priznavata Islandija in Norveška (<i>To besedilo razveljavlja in nadomešča besedilo, objavljeno v UL C 28, 4.2.2010, str. 24 in v Dopolnilu EGP št. 5, 4.2.2010, str. 1</i>)	39

V Objave

UPRAVNI POSTOPKI

Evropska komisija

2010/C 341/10	Razpis za zbiranje predlogov – EACEA/41/10 za izvajanje programa Erasmus Mundus 2009–2013 za leto 2011	40
---------------	--	----

II

(Sporočila)

SPOROČILA INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

EVROPSKA KOMISIJA

Nenasprotovanje priglašeni koncentraciji**(Zadeva COMP/M.5995 – VW/Karmann)****(Besedilo velja za EGP)****(2010/C 341/01)**

Komisija se je 29. novembra 2010 odločila, da ne bo nasprotovala zgoraj navedeni priglašeni koncentraciji in jo bo razglasila za združljivo s skupnim trgov. Ta odločitev je sprejeta v skladu s členom 6(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004. Celotno besedilo odločitve je na voljo samo v nemščina in bo objavljeno po tem, ko bodo iz besedila odstranjene morebitne poslovne skrivnosti. Na voljo bo:

- v razdelku o združitvah na spletišču Komisije o konkurenci (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Spletišče vsebuje različne pripomočke za iskanje posameznih odločitev o združitvah, vključno z nazivi podjetij, številkami zadev, datumi ter indeksi področij,
 - v elektronski obliki na spletišču EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/sl/index.htm>) pod dokumentarno številko 32010M5995. EUR-Lex zagotavlja spletni dostop do evropskega prava.
-

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE
UNIJE

EVROPSKA KOMISIJA

Menjalni tečaji eura ⁽¹⁾

15. decembra 2010

(2010/C 341/02)

1 euro =

Valuta	Menjalni tečaj	Valuta	Menjalni tečaj
USD ameriški dolar	1,3360	AUD avstralski dolar	1,3436
JPY japonski jen	111,88	CAD kanadski dolar	1,3440
DKK danska krona	7,4516	HKD hongkonški dolar	10,3878
GBP funt šterling	0,85290	NZD novozelandski dolar	1,7861
SEK švedska krona	9,0798	SGD singapurski dolar	1,7502
CHF švicarski frank	1,2826	KRW južnokorejski won	1 541,53
ISK islandska krona		ZAR južnoafriški rand	9,0686
NOK norveška krona	7,8660	CNY kitajski juan	8,8917
BGN lev	1,9558	HRK hrvaška kuna	7,3898
CZK češka krona	25,155	IDR indonezijska rupija	12 061,15
EEK estonska krona	15,6466	MYR malezijski ringit	4,1990
HUF madžarski forint	274,63	PHP filipinski peso	58,706
LTL litovski litas	3,4528	RUB ruski rubelj	40,9375
LVL latvijski lats	0,7097	THB tajski bat	40,194
PLN poljski zlot	3,9783	BRL brazilski real	2,2694
RON romunski leu	4,2885	MXN mehiški peso	16,5766
TRY turška lira	2,0277	INR indijska rupija	60,5640

⁽¹⁾ Vir: referenčni menjalni tečaj, ki ga objavlja ECB.

Sporočilo Komisije – Smernice za označevanje živil, ki vsebujejo sestavine z zaščiteno označbo porekla (ZOP) in zaščiteno geografsko označbo (ZGO)

(2010/C 341/03)

1. UVOD

1.1 Ozadje

Od leta 1992 Evropska unija oblikuje posebno politiko na področju geografskih označb za kmetijske proizvode in živila ⁽¹⁾. Načini označevanja živil, ki se dostavijo končnemu potrošniku, in načini označevanja pri oglaševanju v zvezi s temi živila pa so določeni v direktivi o označevanju živil ⁽²⁾.

Zakonodaja na področju zaščitene označbe porekla (ZOP) in zaščitene geografske označbe (ZGO) med drugim določa, da so registrirana imena zaščitena pred kakršno koli neposredno ali posredno komercialno uporabo pri proizvodih, ki jih zaščita ne zajema, če so ti proizvodi primerljivi z registriranimi proizvodi ali če bi uporaba imena omogočala okoriščenje s slovesom, ki ga uživa zaščiteno ime ⁽³⁾. Med drugim direktiva o označevanju živil zahteva, da označevanje živil in z njim povezano oglaševanje ne smeta zavajati potrošnika, zlasti glede narave, identitete, lastnosti in sestave zadevnega živila ⁽⁴⁾.

Vnos proizvoda ZOP ali ZGO v kako živilo lahko nedvomno ustvari nove prodajne možnosti tako pridobljenih kakovostnih proizvodov, vendar je treba zagotoviti, da je vsakršna navedba vnosa sestavin na označbi živila sestavljena v dobri veri in ne zavaja potrošnika.

1.2 Smernice

Komisija se je v svojem Sporočilu o politiki kakovosti kmetijskih proizvodov (COM(2009) 234) zavezala, da bo oblikovala smernice v zvezi z označevanjem in oglaševanjem predelanih proizvodov, ki vsebujejo sestavine z geografskimi označbami.

Namen smernic je pojasniti zakonodajne določbe, ki se uporabljajo na tem področju, in gospodarskim subjektom pomagati pri določanju njihovega manevrskega prostora. Zlasti pa ponazarjajo stališče Komisije v zvezi z naslednjim:

— pogoji uporabe imen, registriranih kot ZOP ali ZGO, pri označevanju, predstavitvi in oglaševanju živil, katerih sestavine so proizvodi ZOP ali ZGO,

— dobre prakse, ki preprečujejo, da bi se imena proizvodov, registriranih kot ZOP ali ZGO in uporabljenih kot sestavine živil, zlorabljala in tako škodila slovesu proizvoda z navedenimi označbami ali pa zavajala potrošnika glede sestave izdelanega proizvoda.

Smernice se uporabljajo prostovoljno.

Primeri iz smernic so podani zgolj za ponazoritev in ne odražajo primerov ali sporov, s katerimi bi bila seznanjena Komisija.

Smernice nikakor niso pravno zavezujoča razlaga zakonodaje Evropske unije na področju ZOP in ZGO ali predpisov v zvezi z direktivo o označevanju živil. Za razlago navedene zakonodaje je izključno pristojno Sodišče Evropske unije, o tem, ali označevanje nekaterih proizvodov lahko zavade kupca ali potrošnika, in o tem, ali je ime, pod katerim se živilo prodaja, potencialno zavajajoče, pa odločajo nacionalna sodišča ⁽⁵⁾.

Smernice se lahko spremenijo.

2. PRIPOROČILA

Glede na navedeno Komisija v nadaljevanju podaja vrsto priporočil v zvezi z načini uporabe imen, registriranih kot ZOP ali ZGO, ter ustreznih navedb, okrajšav ali znakov Evropske unije pri označevanju živil, ki vsebujejo proizvode z zaščiteno označbo. Priporočila se nanašajo tudi na specifikacije v zvezi s proizvodi ZOP in ZGO, ki so sestavine živil.

2.1 Priporočila glede uporabe registriranih imen

1. Komisija meni, da se ime, registrirano kot ZOP ali ZGO, upravičeno lahko navede na seznamu sestavin živila.

2. Poleg tega meni, da se lahko ime, registrirano kot ZOP ali ZGO, navede v samem imenu, pod katerim se prodaja živilo, ki vsebuje sestavine ZOP ali ZGO, ali ob njem, ter pri označevanju, predstavitvi in oglaševanju tega živila, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 510/2006 z dne 20. marca 2006 o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila (UL L 93, 31.3.2006, str. 12) in Uredba Komisije (ES) št. 1898/2006 z dne 14. decembra 2006 o podrobnih pravilih za izvajanje Uredbe (ES) št. 510/2006 (UL L 369, 23.12.2006, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. marca 2000 o približevanju zakonodaje držav članic o označevanju, predstavljanju in oglaševanju živil (UL L 109, 6.5.2000, str. 29).

⁽³⁾ Glej člen 13(1)(a) Uredbe (ES) št. 510/2006.

⁽⁴⁾ Glej člen 2(1)(a) Direktive 2000/13/ES.

⁽⁵⁾ V zvezi s tem glej, na primer, sodbo Sodišča 2009, Severi (C-446/07, Recueil, str. I-8041, točka 60).

- primerno je, da navedeno živilo ne vsebuje nobene druge „primerljive sestavine“ oziroma nobene druge sestavine, ki bi bila v celoti ali delno zamenljiva s sestavino ZOP ali ZGO. V delno ponazoritev pojma „primerljive sestavine“ na primer Komisija meni, da je sir, prepreden z žlahtno plesnijo (splošno poznan kot „modri sir“) primerljiv z „roquefortjem“,
 - poleg tega bi ta sestavina morala biti prisotna v zadostni količini, da bi zadevnemu živilu dala bistveno značilnost. Vendar zaradi velikega števila različnih možnosti Komisija ne more predlagati minimalnega odstotka vnosa, ki bi se uporabljal v vseh primerih. Vnos minimalne količine kakega začimbe ZOP ali ZGO v kako živilo bi lahko na primer zadostoval za podelitev bistvene značilnosti temu živilu. Nasprotno pa vnos minimalne količine kakega mesa ZOP ali ZGO v kako živilo ne bi sam po sebi zadostoval za podelitev bistvene značilnosti temu živilu,
 - odstotek vnesene sestavine ZOP ali ZGO mora biti po možnosti naveden v samem imenu, pod katerim se prodaja zadevno živilo, ki vsebuje sestavine ZOP ali ZGO, ali ob njem, če pa to ni možno, pa na seznamu sestavin v neposredni povezavi z zadevno sestavino.
3. Če so pogoji iz točke (2) izpolnjeni, Komisija meni, da bi se navedbe, okrajšave ⁽¹⁾ ali znaki Evropske unije, ki spremljajo zaščiteno označbo, pri označevanju živil (v samem imenu,

pod katerim se prodaja zadevno živilo, ali ob njem ali na seznamu sestavin živila) lahko uporabljale le, če je jasno, da zadevno živilo že samo ni ZOP ali ZGO. V nasprotnem primeru bi po mnenju Komisije šlo za neupravičeno izkoriščanje zadevne ZOP in ZGO ter zavajanje potrošnika. Trgovsko ime „pizza z roquefortjem“ ali „pizza, pripravljena z ZOP roquefort“ po mnenju Komisije na primer ne bi bilo zares sporno. Nasprotno pa se trgovsko ime „pizza z roquefortjem z ZOP“ nedvomno odsvetuje, saj bi lahko potrošniku dalo vtis, da je sama pizza proizvod ZOP.

4. Če je bila v živilo vnesena sestavina ZOP ali ZGO, Komisija meni, da se ime, registrirano kot ZOP ali ZGO, lahko navede samo na seznamu sestavin, in sicer na podoben način, kot se navedejo druge sestavine. V tem primeru je zlasti ustrezno uporabljati iste črke glede pisave, velikosti in barve.

2.2 Priporočila glede specifikacij v zvezi s proizvodi ZOP in ZGO, ki so sestavine živil

Določbe v zvezi z uporabo ZOP in ZGO pri označevanju drugih živil po mnenju Komisije načeloma naj ne bi bile navedene v specifikaciji navedene označbe, saj je upoštevanje obstoječe zakonodaje Unije s strani gospodarskih subjektov zadostno jamstvo. Te določbe se izjemoma lahko navedejo, če je njihov cilj razrešiti jasno opredeljeno težavo in če so nepristranske, sorazmerne in nediskriminatorne. Vendar navedba takih določb v specifikaciji nikakor ne sme biti namenjena spremembi veljavne zakonodaje ali jo kakor koli povzročiti.

⁽¹⁾ Gre za navedbe „zaščitena označba porekla“ ali „zaščitena geografska označba“ in okrajšave ZOP in ZGO.

Sporočilo Komisije – Smernice EU o najboljši praksi za prostovoljne sheme certificiranja za kmetijske proizvode in živila

(2010/C 341/04)

1. UVOD

V zadnjih letih se je število prostovoljnih shem certificiranja za kmetijske proizvode in živila znatno povečalo. Popis, ki je bil za Komisijo pripravljen leta 2010 ⁽¹⁾, navaja več kot 440 različnih shem, od katerih jih je bila večina vzpostavljena v zadnjem desetletju.

S shemami certificiranja za kmetijske proizvode in živila se zagotavlja (s certifikacijskim mehanizmom), da so bile upoštevane nekatere značilnosti ali lastnosti proizvoda oziroma njegova proizvodna metoda ali sistem, določeni v specifikacijah. Te sheme vključujejo vrsto različnih pobud, ki delujejo v različnih fazah verige preskrbe z živili (preden proizvod zapusti kmetijo ali po tem, za celotno verigo preskrbe z živili ali samo njen del, za vse sektorje ali samo en tržni segment itd.). Sheme lahko delujejo na ravni med posameznimi podjetji (B2B) (predvideni končni prejemniki informacij so veleblagovnice ali predelovalna podjetja) ali na ravni med podjetjem in potrošnikom (B2C). Uporabljajo lahko logotipe, čeprav jih številne sheme, zlasti na ravni B2B, ne.

Medtem ko sheme certificiranja po definiciji delujejo na podlagi potrjevanja, ki ga izvaja tretja oseba, so na trgu tudi druge sheme, ki delujejo na podlagi oznake ali logotipa (ta je pogosto registriran kot blagovna znamka) in ne vključujejo nobenega certifikacijskega mehanizma. Udeležba v teh shemah temelji na samodeklaraciji proizvajalca ali izbiri lastnika sheme. V skladu z opredelitvami iz oddelka 2 bodo te sheme poimenovane „sheme s samodeklaracijo“. Certifikacija je najprimernejša, kadar so izražene zaveze zapletene in opredeljene v podrobnih specifikacijah ter se redno preverjajo. Samodeklaracija je primernejša za sorazmerno preproste (nezapletene) trditve.

Razvoj shem certificiranja spodbujajo predvsem dejavniki, kot so družbene zahteve po nekaterih značilnostih ⁽²⁾ proizvoda ali njegovega proizvodnega postopka (predvsem za sheme B2C) in želja udeležencev po zagotovitvi, da njihovi dobavitelji izpolnjujejo natančno določene zahteve (predvsem za sheme B2B). Na področju varnosti hrane se z Uredbo (ES) št. 178/2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje ⁽³⁾ odgovornost za zagotavljanje, da živila in krma izpolnjujejo zahteve živilske zakonodaje, ter za preverjanje izpolnjevanja teh zahtev nalaga predvsem nosilec živilske dejavnosti in dejavnosti proizvodnje krme. Zlasti veliki akterji v verigi preskrbe z živili se pogosto zanašajo na sheme certificiranja, da bi se prepričali, da proizvod izpolnjuje zahteve, ter zaščitili svoj ugled in se izognili odgovornosti v primeru zapletov v zvezi z varnostjo hrane.

Zasebno certificiranje za namene dokazovanja skladnosti s pravnimi zahtevami seveda ni potrebno. Vsaka zasebna shema certificiranja za kmetijski in živilski sektor mora ostati prostovoljna. Kadar akterji uporabljajo certificiranje skladnosti z osnovnimi zahtevami, da bi poenostavili poslovanje z drugimi akterji v živilski verigi, bi moralo biti jasno, da takega ravnanja ni mogoče uporabljati za razločevanje proizvodov na trgu.

Sheme certificiranja lahko koristijo:

- vmesnim akterjem v verigi preskrbe z živili, in sicer z zagotavljanjem standardov, ki ščitijo ugled teh akterjev in jih odvezujejo odgovornosti, kar zadeva trditve v zvezi s proizvodom in oznako,
- proizvajalcem, in sicer s povečanjem dostopa do trga, tržnega deleža in marž za certificirane proizvode, lahko pa tudi z izboljšanjem učinkovitosti in znižanjem stroškov poslovanja, ter
- potrošnikom, in sicer z zagotavljanjem zanesljivih in verodostojnih informacij o lastnostih proizvoda in postopka.

Nekatere zainteresirane strani so trdile, da imajo lahko sheme certificiranja tudi pomanjkljivosti:

- ogrožanje enotnega trga ⁽⁴⁾,
- vprašljivost v zvezi s preglednostjo zahtev iz shem in verodostojnostjo trditve, zlasti pri shemah, v okviru katerih se certificirajo osnovne zahteve,
- možnost zavajanja potrošnikov,
- stroški in obremenitev kmetov, zlasti kadar morajo biti udeleženi v več shemah, da bi izpolnili zahteve svojih kupcev,

⁽¹⁾ Študijo je za GD AGRI pripravilo podjetje Areté; glej: http://ec.europa.eu/agriculture/quality/index_en.htm

⁽²⁾ Na primer: dobro počutje živali, okoljska trajnost, pravična trgovina.

⁽³⁾ UL L 31, 1.2.2002, str. 1.

⁽⁴⁾ Komisija je v sporočilu z naslovom „Bolje delujoča veriga preskrbe s hrano v Evropi“ (COM(2009) 591) navedla, da namerava pregledati izbrane okoljske standarde in sisteme za označevanje izvora, ki morda ovirajo čezmejno trgovino.

- tveganje, da bi trg zavrnil proizvajalce, ki niso udeleženi v ključnih shemah certificiranja, in
- učinki na mednarodno trgovino, zlasti z državami v razvoju ⁽¹⁾.

Komisija je opozorila, da se vprašanje zmedenosti potrošnika zaradi različnih shem s podobnimi cilji obravnava z zasebnimi pobudami ⁽²⁾, ki želijo oblikovati „kodekse dobre prakse“ za organizacije, ki se ukvarjajo z določanjem zasebnih standardov predvsem na socialnem in okoljskem področju. Poleg tega so nekateri predlagatelji obstoječih shem že sprejeli ukrepe za uskladitev zahtev s podobnimi shemami, nekatere obstoječe sheme certificiranja (predvsem na ravni B2B) pa so nastale kot rezultat postopka usklajevanja različnih posameznih standardov.

1.1 Vrste shem

Kar zadeva področje uporabe, cilje, strukturo in metode delovanja, so sheme zelo raznovrstne. Kot je bilo že navedeno, je eno od pomembnih meril za razlikovanje med shemami zanašanje ali nezanašanje na postopek potrjevanja, ki ga izvaja tretja oseba; na podlagi tega merila je mogoče sheme razdeliti na sheme s samodeklaracijo in sheme certificiranja. Nadaljnje

razlikovanje med shemami certificiranja lahko temelji na vprašanju, ali delujejo na ravni med posameznimi podjetji (B2B) ali so namenjene zagotavljanju informacij na ravni med podjetjem in potrošnikom (B2C).

Še eno pomembno merilo za razvrstitev je vprašanje, ali se s shemo presojajo proizvodi in postopki (predvsem B2C) ali sistemi upravljanja (predvsem B2B). Kar zadeva natančno določene zahteve, lahko sheme potrjujejo skladnost z določbami, ki jih predpisujejo vladni organi (osnovne zahteve), lahko pa dodajajo merila, ki presegaajo pravne zahteve (presežne zahteve). Razlikovanje med obema vrstama zahtev ni vedno lahko: po eni strani sheme pogosto združujejo osnovna merila na nekaterih področjih s strožjimi zahtevami na drugih, po drugi strani pa morajo akterji v skladu z nekaterimi osnovnimi zahtevami, zlasti na kmetijskem in okoljskem področju, uporabljati dobro in najboljšo prakso ter vrednostno presojati potrebno skrbnost, tako da se lahko konkretni ukrepi, ki jih je treba sprejeti, razlikujejo glede na akterje in države članice. Akterji v resnici uporabljajo tehnične zahteve nekaterih shem certificiranja za razlaganje in opredmetenje teh splošnih obveznosti.

Ta razvrstitev je ponazorjena v naslednji preglednici:

Razvrstitev shem

Vrsta potrjevanja:	Samodeklaracija	Certifikacija (potrditev, ki jo izvede tretja oseba)	
Ciljna skupina:	B2C	B2C	B2B
Predmet natančno določenih zahtev:	Proizvodi in postopki	Predvsem proizvodi (vključno s storitvami) in postopki	Predvsem sistemi upravljanja
Obseg zahtev:	Predvsem presežne	Predvsem presežne	Osnovne in presežne

Te smernice bodo osredotočene na sheme certificiranja, kot so orisane v desnem delu zgornje preglednice.

kakovost pripravi smernice za sheme certificiranja za kmetijske proizvode in živila ⁽³⁾.

1.2 Namen smernic

Komisija je v Sporočilu o politiki kakovosti kmetijskih proizvodov ⁽³⁾ navedla, da v tej fazi glede na razvoj dogodkov in pobude v zasebnem sektorju sprejetje zakonodaje za odpravo morebitnih pomanjkljivosti shem certificiranja ni upravičeno ⁽⁴⁾. Namesto tega se je na podlagi pripomb zainteresiranih strani odločila, da ob posvetovanju z uradno svetovalno skupino za

Te smernice so namenjene opisu obstoječega pravnega okvira in pomoči pri izboljšanju preglednosti, verodostojnosti in učinkovitosti prostovoljnih shem certificiranja ter preprečevanju nasprotij med temi shemami in regulativnimi zahtevami. V njih je poudarjena najboljša praksa pri delovanju takih shem, s čimer se zagotavljajo napotki o tem, kako:

⁽¹⁾ V odboru za sanitarne in fitosanitarne zadeve STO se je razpravljalo o vprašanju zasebnih standardov.

⁽²⁾ Npr. zveza ISEAL (<http://www.isealliance.org>).

⁽³⁾ COM(2009) 234.

⁽⁴⁾ Ta ugotovitev je temeljila na podrobni oceni učinka, s katero so bile preučene različne možnosti za nadaljevanje (glej „Sheme certificiranja za kmetijske proizvode in živila“; http://ec.europa.eu/agriculture/quality/policy/com2009_234/ia_annex_d_en.pdf).

— se izogniti zmedenosti med potrošniki ter povečati preglednost in jasnost zahtev shem,

⁽⁵⁾ „Svetovalna skupina za kakovost kmetijske proizvodnje“, ustanovljena s Sklepom Komisije 2004/391/ES; UL L 120, 24.4.2004, str. 50.

— zmanjšati upravno in finančno obremenitev kmetov in proizvajalcev, tudi tistih iz držav v razvoju, in

— zagotoviti skladnost s pravili o notranjem trgu in načeli certificiranja v EU.

Smernice so namenjene predvsem oblikovalcem in upravljavcem shem.

Uporaba smernic je prostovoljna. Njihovo upoštevanje ne pomeni, da je Komisija odobrila zahteve, določene s temi shemami. Te smernice nimajo pravnega statusa v EU in njihov cilj ni spreminjati zahtev iz zakonodaje EU.

Te smernice ne pomenijo pravne razlage zakonodaje EU, saj je tovrstna razlaga v izključni pristojnosti Sodišča Evropske unije.

2. PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

2.1 Področje uporabe

Te smernice se uporabljajo za prostovoljne sheme certificiranja, ki zadevajo:

— kmetijske proizvode, ne glede na to, ali so namenjeni prehrani ljudi ali ne (vključno s krmo),

— živila, zajeta v členu 2 Uredbe (ES) št. 178/2002, ter

— postopke in sisteme upravljanja, povezane s proizvodnjo in predelavo kmetijskih proizvodov in živil.

Te smernice se ne uporabljajo za uradni nadzor, ki ga izvajajo javni organi.

2.2 Opredelitev pojmov ⁽¹⁾

1. Natančno določena zahteva: potreba ali pričakovanje, ki se navede.

⁽¹⁾ Opredelitve temeljijo na standardu EN ISO/IEC 17000 „Ugotavljanje skladnosti – Slovar in splošna načela“.

2. Ugotavljanje skladnosti: dokazovanje, da so natančno določene zahteve v zvezi s proizvodom, postopkom, sistemom, osebo ali organom izpolnjene.

3. Pregled: preverjanje ustreznosti, zadovoljivosti in učinkovitosti postopkov izbire in ugotavljanja ter rezultati teh postopkov, kar zadeva izpolnjevanje natančno določenih zahtev.

4. Potrditev: izdaja izjave, ki temelji na odločitvi, sprejeti na podlagi pregleda in v skladu s katero je bilo dokazano izpolnjevanje natančno določenih zahtev.

5. Deklaracija: potrditev samega proizvajalca. Za namene teh smernic se za kolektivne sheme in trditve v zvezi z oznakami, ki niso certificirane in temeljijo na samodeklaraciji proizvajalca, uporablja izraz „shema s samodeklaracijo“.

6. Certifikacija: potrditev v zvezi s proizvodom, postopkom, sistemom ali osebo, ki jo izvede tretja oseba.

7. Akreditacija: potrditev v zvezi z organom, ki jo izvede tretja oseba in ki uradno dokazuje, da je ta organ pristojen za opravljanje posebnih nalog. V EU ⁽²⁾ akreditacija pomeni potrditev nacionalnega akreditacijskega organa, da organ za ugotavljanje skladnosti izpolnjuje zahteve, določene s harmoniziranimi standardi, in, kjer je ustrezno, vse dodatne zahteve, vključno s tistimi, ki so določene v zadevnih sektorskih shemah, za opravljanje posebne dejavnosti ugotavljanja skladnosti.

8. Inšpekcijski pregled: preučevanje zasnove proizvoda, proizvoda, postopka ali obrata in ugotavljanje njegove skladnosti s posebnimi zahtevami ali, na podlagi strokovne presoje, s splošnimi zahtevami.

9. Revizija: sistematičen, neodvisen in dokumentiran postopek za pridobivanje evidenc, navedb dejstev ali drugih ustreznih informacij in njihovo objektivno presojanje, da bi se ugotovil obseg izpolnjevanja natančno določenih zahtev.

3. VELJAVNE ZAKONSKE DOLOČBE NA RAVNI EU

3.1 Pravila v zvezi z delovanjem shem

Za sheme certificiranja, ki delujejo v EU, veljajo naslednje temeljne določbe EU:

⁽²⁾ Člen 2(10) Uredbo ES št. 765/2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov; (UL L 218, 13.8.2008, str. 30).

- Pravila o notranjem trgu. Ponudniki storitev certificiranja lahko uveljavljajo pravico do ustanavljanja in svobodo opravljanja storitev, ki sta določeni v členih 49 in 56 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) ter zadevnih določbah direktive o storitvah⁽¹⁾. Kadar ti ponudniki ustanavljajo podjetja v drugi državi članici, zanje ne smejo veljati neupravičene omejitve. Prav tako zanje ne smejo veljati neupravičene omejitve, kadar zagotavljajo čezmejne storitve. Tudi sheme certificiranja ne smejo privedi do dejanskih ovir za trgovino z blagom na notranjem trgu.
- Pravila o državni udeležbi v shemah. Sheme certificiranja, ki jih podpirajo javni organi, kot so regionalni ali nacionalni organi, ne smejo privedi do omejitev na podlagi nacionalnega izvora proizvajalcev ali kako drugače ovirati enotnega trga. Vsaka podpora shemam certificiranja, ki jo dodeli država članica, ali kakršna koli podpora tem shemam iz državnih sredstev v smislu člena 107 PDEU mora biti skladna s pravili o državni pomoči.
- Pravila o konkurenci. Sheme certificiranja ne smejo privedi do protikonkurenčnega ravnanja, zlasti, vendar ne izključno, do:
 - horizontalnih ali vertikalnih sporazumov, s katerimi bi se omejevala konkurenca,
 - izključitve konkurenčnih podjetij, ki bi jo povzročilo eno ali več podjetij z veliko tržno močjo (na primer s preprečevanjem dostopa konkurenčnih kupcev do dobave in/ali dostopa konkurenčnih dobaviteljev do distribucijskih poti),
 - onemogočenega dostopa do sheme certificiranja, ki bi ga povzročili tržni akterji, ki izpolnjujejo veljavne osnovne pogoje,
 - preprečevanja pogodbenicam shem ali tretjim stranem, da razvijajo, proizvajajo in tržijo nadomestne proizvode, ki niso skladni s specifikacijami iz sheme.
- Zahteve glede označevanja in obveščanja potrošnikov⁽²⁾. Označevanje, oglaševanje in predstavljanje živil ne smejo biti taka, da bi lahko bistveno zavedla potrošnika, predvsem:

- glede značilnosti živila in zlasti njegove narave, identitete, lastnosti, sestave, količine, trajnosti, porekla ali izvora, načina proizvodnje ali pridelave,
- z navedbo učinka ali lastnosti, ki jih živilo nima,
- z napeljevanjem, da ima živilo posebne značilnosti, čeprav imajo dejansko vsa podobna živila take značilnosti.

Sheme, s katerimi se certificira samo skladnost s pravnimi zahtevami, nikakor ne smejo napeljevati na to, da imajo certificirani proizvodi posebne značilnosti, ki se razlikujejo od značilnosti podobnih proizvodov. Sheme tudi ne bi smele zmanjševati ugleda drugih proizvodov na trgu in zanesljivosti uradnega nadzora, oziroma to poskušati.

Poleg tega v skladu z določbami Direktive o nepoštenih poslovnih praksah⁽³⁾ označevanje, oglaševanje in predstavljanje živil ne smejo biti taka, da bi lahko zavedla potrošnika.

- Ko EU z nekim zakonodajnim aktom uvede postopek za ugotavljanje skladnosti, upošteva svoje mednarodne obveznosti, zlasti zahteve, določene v Sporazumu STO o tehničnih ovirah v trgovini.

3.2 Pravila v zvezi z vsebino shem

Poleg tega so s posebno zakonodajo urejena številna področja, ki jih pokrivajo zahteve shem certificiranja (npr. regulativne zahteve za varnost hrane in higieno⁽⁴⁾, ekološko kmetovanje, dobro počutje živali, varstvo okolja, tržni standardi za posebne proizvode).

Na področjih, na katerih obstajajo zadevni standardi ali zakonodaja, je treba v trditvah upoštevati te standarde ali zakonodajo, uskladiti trditve z njimi ter zagotoviti, da specifikacije vsebujejo sklicevanja na te standarde ali zakonodajo (če na primer shema vključuje trditve v zvezi z ekološkim kmetovanjem, mora temeljiti na Uredbi (ES) št. 834/2007 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov⁽⁵⁾); sheme s prehranskimi in zdravstvenimi trditvami morajo biti usklajene z Uredbo (ES) št. 1924/2006⁽⁶⁾ ter uspešno opraviti zahtevano znanstveno oceno Evropske agencije za varnost hrane).

⁽¹⁾ Direktiva 2006/123/ES z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu; UL L 376, 27.12.2006, str. 36.

⁽²⁾ Člen 2(1)(a) Direktive 2000/13/ES o približevanju zakonodaje držav članic o označevanju, predstavljanju in oglaševanju živil; UL L 109, 6.5.2000, str. 29.

⁽³⁾ Direktiva 2005/29/ES o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu; UL L 149, 11.6.2005, str. 22 ter smernice za njeno izvajanje: SEC(2009) 1666.

⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 852/2004 z dne 29. aprila 2004 o higieni živil; Uredba (ES) št. 853/2004 z dne 29. aprila 2004 o posebnih higienskih pravilih za živila živalskega izvora ter Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 854/2004 z dne 29. aprila 2004 o določitvi posebnih predpisov za organizacijo uradnega nadzora proizvodov živalskega izvora, namenjenih za prehrano ljudi; UL L 139, 30.4.2004, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 189, 20.7.2007, str. 1.

⁽⁶⁾ UL L 404, 30.12.2006, str. 9.

Glede varnosti in higiene prehrane mora veljati zlasti:

- sheme ne smejo imeti namena nadomestiti obstoječe uradne standarde in/ali zahteve ne smejo posegati vanje, prav tako pa ne bi smele nadomeščati uradnega nadzora, ki ga pristojni organi izvajajo zaradi uradnega preverjanja skladnosti z uradnimi obveznimi standardi in zahtevami,
- proizvod, ki se trži v okviru sheme za določanje varnostnih in higienskih standardov, ki presegajo pravne zahteve, se ne sme oglaševati ali promovirati na način, ki bi zmanjševal ali poskušal zmanjševati ugled drugih proizvodov na trgu in zanesljivost uradnega nadzora.

3.3 Pravila v zvezi z ugotavljanjem skladnosti, certificiranjem in akreditiranjem

Pravila o organizaciji in delovanju akreditacije organov, ki opravljajo dejavnosti ugotavljanja skladnosti na zadevnem zakonsko urejenem področju, so bila določena z Uredbo (ES) št. 765/2008. Čeprav ta uredba ne vsebuje zahteve, da morajo biti organi za ugotavljanje skladnosti akreditirani, je taka zahteva vključena v nekatere druge zakonodajne akte EU ⁽¹⁾.

Poleg tega so mednarodno priznana pravila za izvajanje shem certificiranja proizvodov/postopkov ali sistemov določena v vodilu 65 (EN 45011) oziroma standardu ISO 17021 Mednarodne organizacije za standardizacijo (ISO). Čeprav so sheme certificiranja proizvodov/postopkov ali sistemov prostovoljne pobude, morajo biti certifikacijski organi akreditirani v skladu z vodilom EN 45011/ISO 65 ali standardom ISO 17021, da lahko izdajo certifikat za proizvod/postopek ali sistem na podlagi akreditacije.

Vendar zgoraj navedeno ne vpliva na veljavne zahteve živilske zakonodaje EU, med katerimi so tudi splošni cilji, določeni v členu 5(1) Uredbe (ES) št. 178/2002:

„Živilska zakonodaja zasleduje enega ali več splošnih ciljev visoke ravni varovanja življenja in zdravja ljudi, varstva interesov potrošnika, vključno z dobrimi poslovnimi običaji v prometu z živali ob upoštevanju, kadar je to primerno, varovanja zdravja in zaščite živali, zdravja rastlin in okolja.“

V tem okviru Uredba (ES) št. 882/2004 ⁽²⁾ Evropskega parlamenta in Sveta o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s

⁽¹⁾ S členom 11(3) Uredbe (ES) št. 510/2006 o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila se na primer zahteva, naj „certifikacijska telesa iz odstavkov 1 in 2 ravnavo in so od 1. maja 2010 akreditirana v skladu z Evropskim standardom EN 45011 ali Vodilom ISO/IEC 65 (Splošne zahteve za telesa, ki upravljajo s sistemi certificiranja proizvodov)“.

⁽²⁾ UL L 165, 30.4.2004, str. 1.

pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali, vključuje nekatera pravila, v skladu s katerimi lahko pristojni organi prenesejo naloge uradnega nadzora (vključno z akreditiranjem in obveznostmi poročanja) na neodvisne tretje osebe.

Jamstva, ki se zagotovijo z dejavnostmi uradnega nadzora, tvorijo osnovo, ta pa se lahko dopolni s prostovoljnimi posebnimi shemami certificiranja, pri čemer je treba upoštevati, da se za vse kršitve uporablja živilska zakonodaja. Ugotavljanje skladnosti z osnovnimi zahtevami prek shem certificiranja organov za uradni nadzor ne odvezuje odgovornosti.

4. PRIPOROČILA V ZVEZI Z UDELEŽBO V SHEMAH IN NJIHOVIM OBLIKOVANJEM

1. Udeležba v shemah bi morala biti pod preglednimi in nediskriminatornimi merili omogočena vsem udeležencem, ki želijo in so sposobni delovati v skladu s specifikacijami.
2. Sheme bi morale imeti nadzorno strukturo, ki omogoča, da lahko vse zadevne zainteresirane strani v živilski verigi (kmetje in njihove organizacije ⁽³⁾, kmetijski in kmetijsko-živilski gospodarski subjekti, prehrabna industrija, trgovci na debelo in drobno ter potrošniki, če je to primerno) reprezentativno in uravnoteženo prispevajo k oblikovanju sheme in sprejemanju odločitev. Mehanizmi za udeležbo zainteresiranih strani in sodelujoče organizacije bi morali biti dokumentirani in javno dostopni.
3. Upravljalci shem, ki delujejo v različnih državah in regijah, bi morali omogočati udeležbo pri oblikovanju shem vsem zainteresiranim stranem iz teh regij.
4. Zahteve shem bi morali oblikovati tehnični odbori strokovnjakov, te zahteve pa bi bilo nato treba predložiti širši skupini zainteresiranih strani, da podajo pripombe.
5. Upravljalci shem bi morali zadevnim zainteresiranim stranem zagotoviti udeležbo pri oblikovanju meril in kontrolnih seznamov za inšpekcijske preglede ter pri zasnovi in določanju pragov za sankcije.
6. Če so na voljo mehanizmi povratnih informacij, bi morali upravljalci shem sprejeti pristop nenehnega razvoja, da bi se pravila in zahteve redno pregledovali na podlagi sodelovanja. Zlasti bi morali udeleženci sheme sodelovati pri prihodnjem razvoju sheme.

⁽³⁾ Npr. zadruga.

7. Zahteve shem se lahko spreminjajo samo, kadar je to utemeljeno, da bi se udeleženci sheme lahko izognili nepotrebnim stroškom prilagajanja. Udeleženci sheme morajo biti ustrezno obveščeni o vseh spremembah zahtev sheme.

8. Sheme bi morale vsebovati kontaktne podatke v vseh dokumentih, povezanih s shemo (vključno s spletno stranjo), in določiti postopek za prejemanje pripomb glede sheme in odgovarjanje nanje.

5. PRIPOROČILA V ZVEZI Z ZAHTEVAMI SHEM IN POVEZANIMI TRDITVAMI

5.1 Jasnost in preglednost zahtev shem in navedenih trditvev

1. Sheme bi morale jasno navesti socialne, okoljske, gospodarske in/ali pravne cilje.

2. Trditve in zahteve bi morale biti jasno povezane s cilji sheme.

3. Področje uporabe sheme v smislu proizvodov in/ali postopkov bi moralo biti jasno opredeljeno.

4. Specifikacije sheme⁽¹⁾, vključno z javno dostopnim povzetkom, bi morale biti na voljo brezplačno (npr. na spletni strani).

5. Sheme, ki delujejo v več državah, bi morale na ustrezno utemeljeno zahtevo morebitnih udeležencev ali certifikacijskih organov zagotoviti prevode specifikacij.

6. Specifikacije sheme bi morale biti jasne, dovolj podrobne in lahko razumljive.

7. Sheme, ki uporabljajo logotipe ali oznake, bi morale na embalaži proizvoda ali prodajnem mestu zagotoviti informacije – na primer spletni naslov – o tem, kje lahko potrošniki najdejo dodatne informacije o shemi.

8. Sheme bi morale (npr. na svoji spletni strani) jasno navesti, da zahtevajo certifikacijo neodvisnega organa, in zagotoviti kontaktne podatke certifikacijskega organa, ki opravlja to storitev.

⁽¹⁾ Izjeme bi lahko bile potrebne v primerih, v katerih specifikacije sheme temeljijo na standardih, ki niso na voljo brezplačno (npr. standardi ISO in EN).

5.2 Dokazi za trditve in zahteve sheme

1. Vse trditve bi morale temeljiti na objektivnih in preverljivih dokazih ter znanstveno utemeljeni dokumentaciji. Ti dokumenti bi morali biti na voljo brezplačno, npr. na spletni strani⁽²⁾.

2. Sheme, ki delujejo v več državah in regijah, bi morale prilagoditi svoje zahteve ustreznim lokalnim kmetijsko-ekološkim, družbeno-gospodarskim in pravnim razmeram ter kmetijskim praksam, hkrati pa zagotavljati dosledne rezultate v različnih okoljih.

3. Sheme bi morale jasno navesti (npr. na spletni strani), ali, s čim in v kolikšnem obsegu njihove specifikacije presegajo zadevne pravne zahteve, tudi na področjih poročanja in izvajanja inšpekcijskih pregledov, če je to ustrezno.

6. PRIPOROČILA V ZVEZI S CERTIFICIRANJEM IN INŠPEKCIJSKIMI PREGLEDI

6.1 Nepristranskost in neodvisnost certificiranja

1. Certificiranje skladnosti z zahtevami sheme bi moral izvajati neodvisni organ, ki ga je akreditiral:

— nacionalni akreditacijski organ, imenovan s strani države članice na podlagi Uredbe (ES) št. 765/2008, v skladu z ustreznimi evropskimi ali mednarodnimi standardi in smernicami, ki določajo splošne zahteve za telesa, ki upravljajo s sistemi certificiranja proizvodov), ali

— akreditacijski organ, ki je podpisal dogovor o večstranskem priznavanju (MLA) za certificiranje proizvodov v okviru Mednarodnega akreditacijskega foruma (IAF).

2. Sheme bi morale omogočati, da lahko certificiranje izvaja vsak kvalificiran in akreditiran certifikacijski organ, ne da bi to preprečevale geografske omejitve.

6.2 Inšpekcijski pregledi

Na splošno bi morali biti inšpekcijski pregledi učinkoviti, jasni in pregledni; temeljiti bi morali na dokumentiranih postopkih in morali bi biti povezani s preverljivimi merili, ki so podlaga za trditve, izražene v okviru sheme certificiranja. Nezadovoljivi rezultati inšpekcijskih pregledov bi morali privedi do ustreznih ukrepov.

1. Izvajati bi bilo treba redne inšpekcijske preglede udeležencev sheme. Za inšpekcijske preglede bi morali biti določeni jasni in dokumentirani postopki, vključno s pogostnostjo pregledov, vzorčenjem, laboratorijskimi/analitskimi preskusi in parametri v zvezi s področjem uporabe sheme certificiranja.

⁽²⁾ Izjeme bi bilo treba predvideti za zaupne informacije in/ali informacije z lastninsko pravico, ki bi morale biti jasno označene.

2. Pri pogostnosti inšpekcijskih pregledov bi bilo treba upoštevati rezultate predhodnih pregledov, tveganja, povezana s proizvodom/postopkom ali sistemom upravljanja, in obstoj notranjih revizij v kolektivnih organizacijah proizvajalcev, s katerimi je mogoče dopolniti inšpekcijske preglede, ki jih izvajajo tretje osebe. Nadzornik sheme bi moral določiti najmanjšo pogostnost inšpekcijskih pregledov za vse udeležence sheme.
3. Rezultate inšpekcijskih pregledov bi bilo treba sistematično ocenjevati.
4. Po splošnem načelu bi bilo treba uporabljati nenapovedane in za kratek rok napovedane inšpekcijske preglede (npr. preglede, ki so opravljeni v 48 urah).
5. Inšpekcijski pregledi in revizije bi morali temeljiti na javno dostopnih smernicah, kontrolnih seznamih in načrtih. Merila inšpekcijskih pregledov bi morala biti tesno povezana z zahtevami sheme in zadevnimi trditvami.
6. Opredeljeni bi morali biti jasni in dokumentirani postopki za obravnavanje neskladnosti, ki se učinkovito izvajajo. Določiti bi bilo treba izločitvena merila, ki bi lahko privedla do:
 - neizdaje ali preklica certifikata,
 - preklica članstva ali
 - poročanja ustreznemu uradnemu izvršilnemu organu.

Ta izločitvena merila bi morala vključevati vsaj neizpolnjevanje osnovnih pravnih zahtev na področju, ki ga pokriva certifikacija. Primere neskladnosti, ki bi lahko imeli škodljive posledice za varovanje zdravja, bi bilo treba v skladu z regulativnimi zahtevami sporočiti ustreznim organom.

7. Inšpekcijski pregledi bi morali biti osredotočeni na analizo preverljivih meril, ki so podlaga za trditve, izražene v okviru shem certificiranja.

6.3 Stroški

1. Upravljalci shem bi morali javno objaviti članarine (če obstajajo) in od svojih certifikacijskih organov zahtevati, naj objavijo stroške, povezane s certificiranjem in inšpekcijskimi pregledi za različne vrste udeležencev shem.
2. Morebitne razlike med članarinami, obračunanimi različnim udeležencem shem, bi morale biti utemeljene in sorazmerne. Namen takih razlik ne bi smel biti odvrniti nekatere skupine morebitnih udeležencev, npr. iz drugih držav, od udeležbe v zadevni shemi.

3. Vsa znižanja stroškov, nastala zaradi vzajemnega priznavanja in primerjanja, bi bilo treba prenesti na gospodarske subjekte, pri katerih se opravljajo inšpekcijski pregledi in revizije.

6.4 Usposobljenost revizorjev/inšpektorjev

Na splošno bi morali biti revizorji/inšpektorji nepristranski, usposobljeni in pristojni.

Revizorji, ki opravljajo certifikacijske revizije, bi morali imeti ustrezno znanje o določenem sektorju in delati za certifikacijske organe, ki so akreditirani v skladu z ustreznimi evropskimi ali mednarodnimi standardi in smernicami za sheme certificiranja proizvodov in sheme certificiranja sistemov upravljanja. Zahtevane veščine in znanja revizorjev bi bilo treba opisati v specifikacijah sheme.

6.5 Določbe za male proizvajalce

Sheme bi morale predvideti določbe, ki omogočajo in spodbujajo udeležbo malih proizvajalcev (zlasti iz držav v razvoju, če je to ustrezno) v shemi.

7. PRIPOROČILA V ZVEZI Z VZAJEMNIM PRIZNAVANJEM IN PRIMERJANJEM/PREKRIVANJEM Z DRUGIMI SHEMAMI

1. Kadar sheme vstopajo v nov sektor in/ali širijo svoje področje uporabe, bi morala biti potreba po shemi utemeljena. Če je to mogoče, bi morali upravljalci shem navesti izrecna sklicevanja (npr. na svoji spletni strani) na druge zadevne sheme, ki delujejo v istem sektorju, na istem področju politike ali v isti geografski regiji, in opredeliti, kako so pristopi usklajeni. Dejavno bi morali iskati možnosti za vzajemno priznavanje vseh zahtev shem ali njihovih delov.
2. Na področjih, na katerih je bilo za sheme opredeljeno, da se delno ali popolnoma prekrivajo z zahtevami drugih shem, bi morale sheme vključevati delno ali popolno priznavanje ali dopuščanje inšpekcijskih pregledov in revizij, ki so bili v okviru navedenih shem že opravljeni (da se revizije istih zahtev ne bi ponavljale).
3. Če vzajemnega priznavanja ni mogoče doseči, bi morali upravljalci shem spodbujati skupne revizije na podlagi skupnih revizijskih kontrolnih seznamov (npr. en skupni kontrolni seznam in ena skupna revizija za dve ali več različnih shem).
4. Upravljalci shem, katerih zahteve se prekrivajo, bi morale, kolikor je to praktično in pravno mogoče, uskladiti tudi revizijske protokole in dokumentacijske zahteve.

INFORMACIJE DRŽAV ČLANIC

Izvelek odločbe glede Landsbanki Íslands hf. v skladu z Direktivo 2001/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta o reorganizaciji in prenehanju kreditnih institucij

(2010/C 341/05)

Okrožno sodišče v Reykjavíku je dne 22. novembra 2010 odločilo, da se za banko Landsbanki Íslands hf., Reg. št. 540291-2259, Austurstræti 16, Reykjavík, (v nadaljnjem besedilu: banka), začne izvajati postopek prenehanja v skladu s splošnimi pravili v Oddelku B Poglavlja XII Zakona št. 161/2002, ob upoštevanju točk 3 in 4 začasne določbe V istega zakona in s pravnim učinkom iz točke 2 iste določbe, kakor je bila spremenjena s členom 2 Zakona št. 132/2010.

Dne 7. oktobra 2008 je organ za finančni nadzor prevzel pooblastila skupščine delničarjev in imenoval odbor za razpustitev („resolution committee“) banke. Z odločbo sodišča je bilo banki 5. decembra 2008 dano dovoljenje za moratorij na njene dolgove, kot to dovoljuje Zakon št. 129/2008 (prim. Zakon št. 21/1991). To dovoljenje je bilo potem še trikrat podaljšano, zadnjič dne 31. avgusta 2010, in poteče najpozneje 5. decembra 2010, zakon pa ne dovoljuje nadaljnjega podaljšanja.

Zakon št. 44/2009 je začel veljati dne 22. aprila 2009 in je spremenil naravo in vsebino moratorija na dolgove, ki se odobri finančni ustanovi. V skladu s točko 2 začasne določbe II Zakona št. 44/2009 (začasna določba V Zakona št. 161/2002) je bil moratorij na dolgove predmet določb prvega odstavka člena 101 in členov 102, 103 in 103(a) Zakona št. 161/2002, kakor je bil spremenjen s prvim materialnopravnim odstavkom členov 5, 6, 7 in 8 Zakona št. 44/2009; to je, kot če bi se postopek prenehanja podjetja začel na podlagi odločbe sodišča na dan, ko je zakon začel veljati. Vendar je bilo določeno, da se postopek prenehanja obravnava kot dovoljeni moratorij na dolgove, dokler dovoljenje zanj velja. Zakon št. 44/2009 je tudi določal, da se po prenehanju veljavnosti zadevnega dovoljenja podjetje brez posebne sodne odločbe samodejno šteje za predmet postopka prenehanja v skladu s splošnimi pravili. Odbor za prenehanje („winding-up board“) je bil imenovan z odločbo okrožnega sodišča Reykjavík dne 29. aprila 2009.

Obvestilo upnikom je bilo objavljeno in časovni rok za prijavo terjatev je potekel 30. oktobra 2009. Poleg tega je bilo obvestilo 2009/C 125/08 o podaljšanju moratorija banke objavljeno v *Uradnem listu Evropske unije*. Obvestilo je vsebovalo tudi poziv k prijavi terjatev in opozorilo na časovne roke, ki jih je treba upoštevati. Prijavljene terjatve so bile obravnavane na treh sestankih, dva nadaljnja sestanka pa sta načrtovana za 1. december 2010 in 19. maj 2011. Načrtuje se, da se bodo takrat razprave o priznanju terjatev dokončale.

Zakon št. 132/2010, ki je začel veljati 17. novembra 2010, dodatno spreminja Zakon št. 161/2002 in določa, da odbor za razpustitev in odbor za prenehanje lahko pred iztekom moratorija, odobrenega podjetju, skupaj zahtevata, da se za podjetje na podlagi odločbe sodišča začne postopek prenehanja v skladu s splošnimi pravili, pod pogojem, da so izpolnjene materialnopravne zahteve točke 3 drugega odstavka člena 101 Zakona. Če se tej zahtevi ugodi, ostanejo ukrepi, sprejeti med moratorijem podjetja po začetku veljavnosti Zakona št. 44/2009 nespremenjeni.

Odločba sodišča z dne 22. novembra 2010 je bila zahtevana in sprejeta v skladu s spremembo, ki jo je vnesel Zakon št. 132/2010. Odločba sodišča ugotavlja, da so izpolnjeni zakonsko določeni pogoji, zahtevani za odločitev o postopku prenehanja. Vrednost premoženja banke znaša približno 1 138 milijarde ISK (na podlagi sedanjih ocen glede izterljivih terjatev in na podlagi menjalnega tečaja islandske krone (ISK) dne 30. septembra 2010), obveznosti pa znašajo približno 3 427 milijarde ISK. V skladu s tem je banka insolventna in nezmožna v celoti poravnati svoje dolgove do upnikov, izključena pa je bila tudi možnost, da so plačilne težave začasne narave (prim. točko 3 drugega odstavka člena 101 Zakona št. 161/2002). Odločba sodišča tudi potrjuje, da v skladu z navedeno določbo, kakršna je po uzakonitvi Zakona

št. 132/2010, ukrepi, sprejeti med moratorijem na dolgove nekega podjetja po začetku veljavnosti Zakona št. 44/2009, ostanejo nespremenjeni in da to med drugim pomeni, da imenovanje odbora za razpustitev in odbora za prenehanje banke ostane v veljavi, isto pa velja za vse ukrepe, ki temeljijo na členih 101, 102, 103 in 103(a) Zakona št. 161/2002 (prim. točko 2 začasne določbe V istega zakona). To tudi potrjuje, da morajo razvrstitev terjatev in drugi pravni učinki, ki so običajno določeni z datumom, na katerega se izreče odločba o prenehanju, v tem primeru biti določeni z datumom začetka veljavnosti Zakona št. 44/2009, tj. z 22. aprilom 2009.

V Reykjaviku, 25. novembra 2010

Odbor za prenehanje banke Landsbanki Íslands hf.

Halldór H. BACKMAN, odvetnik na vrhovnem sodišču

Herdís HALLMARSÓTTIR, odvetnik na vrhovnem sodišču

Kristinn BJARNASON, odvetnik na vrhovnem sodišču

Odbor za razpustitev banke Landsbanki Íslands hf.

Lárentsínus KRISTJÁNSSON, odvetnik na vrhovnem sodišču

Einar JÓNSSON, odvetnik na okrožnem sodišču

Izvleček sklepa o podjetju VEF banka v skladu z Direktivo 2001/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta o reorganizaciji in prenehanju kreditnih institucij

(2010/C 341/06)

Obvestilo o prenehanju javne družbe z omejeno odgovornostjo „VEF banka“

V skladu s sklepom Regionalnega sodišča v Rigi z dne 15. novembra 2010 (registracijska številka 50003063781) javna družba z omejeno odgovornostjo „VEF banka“ s 15. novembrom 2010 preneha delovati.

Terjatve upnikov in ostalih posameznikov ter vse ostale terjatve je treba vložiti pri stečajni upraviteljici podjetja „VEF banka“, t.j. Ilze Bagatska (službeni naslov stečajne upraviteljice: Antonijas iela 5-5, Rīga, LV-1010, LATVIJA, Tel. +371 67216271) v treh mesecih od dne, ko je bilo obvestilo o prenehanju podjetja „VEF banka“ objavljeno v *Uradnem listu „Latvijas Vēstnesis“*.

Organ, ki je pristojen za pregled pritožb glede postopkov v zvezi s prenehanjem, je Regionalno sodišče v Rigi (naslov: Brīvības bulvāris 34, Rīga, LV-1886, LATVIJA).

Ilze BAGATSKA
stečajni upravitelj podjetja „VEF banka“

INFORMACIJE V ZVEZI Z EVROPSKIM GOSPODARSKIM PROSTOROM

NADZORNI ORGAN EFTE

Poziv k predložitvi pripomb o vprašanjih državne pomoči, povezanih z dokapitalizacijo islandske zavarovalnice Sjóvá, na podlagi člena 1(2) dela I Protokola 3 k Sporazumu med državami Efte o ustanovitvi nadzornega organa in sodišča

(2010/C 341/07)

Z Odločbo št. 373/10/COL z dne 22. septembra 2010 v verodostojnem jeziku na straneh, ki sledijo temu povzetku, je Nadzorni organ Efte začel postopek na podlagi člena 1(2) dela I Protokola 3 k Sporazumu med državami Efte o ustanovitvi nadzornega organa in sodišča. Islandski organi so bili obveščeni z izvodom odločbe.

Nadzorni organ Efte poziva države Efte, države članice EU in zainteresirane strani, naj predložijo svoje pripombe o zadevnem ukrepu v enem mesecu od objave tega obvestila na naslednji naslov:

EFTA Surveillance Authority
Registry
Rue Belliard/Belliardstraat 35
1040 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Pripombe se pošljejo islandskim organom. Zainteresirana stran, ki predloži pripombe, lahko pisno zaprosi za zaupno obravnavo svoje identitete in navede razloge za to.

POVZETEK

Postopek

Nadzorni organ je bil prek islandskih medijev obveščen o posredovanju države Islandije pri eni največjih islandskih zavarovalnic, Sjóvá-Almennar tryggingar hf. (Sjóvá), poleti 2009. Nadzorni organ je 10. marca 2010 sprejel Odločbo št. 77/10/COL o predložitvi podatkov, na podlagi člena 10(3) dela II Protokola 3, v kateri zahteva predložitev vseh ustreznih podatkov. Nadzorni organ je 7. junija 2010 od konkurenta prejel pritožbo glede domnevne državne pomoči, odobrene s posredovanjem države pri zavarovalnici Sjóvá. Islandski organi so predložili nekaj podatkov o zadevi.

Država Islandija je maja 2010 po vrsti transakcij pridobila 73 odstotkov delnic zavarovalnice Sjóvá. Delnice so bile plačane z državnimi obveznicami v vrednosti 11,6 milijard ISK.

Obveznice so bile julija 2009 sprva prodane holdinški družbi SAT Holding (hčerinsko podjetje banke Glitnir), ki je lastnica zavarovalnice Sjóvá. Z navedenimi delnicami je bila zavarovalnica Sjóvá dokapitalizirana, saj je bil ta ukrep potreben za njen obstanek na trgu. Družba SAT Holding je imela 18 mesecev časa za odplačilo navedenih obveznic, za to obdobje pa niso bile naložene obresti. Družba SAT Holding bi lahko kadar koli državne obveznice odplačala tudi z delnicami zavarovalnice Sjóvá, za to možnost pa se je odločila maja 2010.

Ocena ukrepa

Islandske oblasti trdijo, da je država s posredovanjem pri zavarovalnici Sjóvá delovala kot zasebni vlagatelj v tržno gospodarstvo/zasebni upnik.

Po predhodnem mnenju Nadzornega organa pogoji, pod katerimi so bile obveznice prenesene (odplačilo v roku 18 mesecev brez obresti ali prenos 73,03 % deleža zavarovalnice Sjóvá), ne ustrezajo običajnim tržnim pogojem. Islandija je julija 2009 doživljala hudo finančno krizo. Zavarovalnici Sjóvá je potrebovala 15,5 milijarde ISK za izpolnjevanje regulativnih zahtev minimalnega kapitala. Banka Glitnir je bila v postopku

likvidacije. Nadzorni organ meni, da na trgu pod takratnimi pogoji niti podjetje v takih finančnih težavah niti banka v postopku likvidacije ne bi mogla zbrati potrebnih sredstev.

Glede vlaganja v novi kapital zavarovalnice Sjóvá trdijo islandski organi, da je bila pri dokapitalizaciji podjetja prisotna obsežna udeležba zasebnega sektorja, zasebna vlagatelja v tem primeru sta bili banki Glitnir (preko SAT Holding) in Íslandsbanki. Država kot taka ni bila upnica zavarovalnice Sjóvá. Država ni sprejela ukrepov, s katerimi bi zaščitila lastno premoženje, saj ni bila upnica družbe. Nadzorni organ zato meni, da delovanja države v navedenih okoliščinah ni mogoče primerjati z zasebnim vlagateljem v tržno gospodarstvo ali zasebnim upnikom, ki bi zahteval poravnavo neporavnanih terjatev.

Iz teh razlogov je Nadzorni organ predhodno sklenil, da načelo vlagatelja pod tržnimi pogoji ne velja v tem primeru.

Islandski organi so navedli, da je njihovo posredovanje, če se šteje za državno pomoč, v skladu s členom 61(3)(b) Sporazuma EGP kot tudi z izjemo iz člena 61(3)(c) in Smernicami Nadzornega organa o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah, ki temeljijo na navedeni izjemi.

Čeprav se državna pomoč podjetjem v težavah običajno obravnava v skladu s členom 61(3)(c) Sporazuma EGP, lahko Nadzorni organ v skladu s členom 61(3)(b) Sporazuma dovoli državno pomoč „za odpravljanje resne motnje v gospodarstvu države članice ES ali države Efte“. Islandski organi niso predložili podatkov, ki bi Nadzornemu organu omogočili oceno tega ukrepa v skladu s členom 61(3)(c). Prav tako niso dokazali, da bi lahko sistemski učinki, ki bi lahko nastali zaradi stečaja zavarovalnice Sjóvá, povzročili „resne motnje v gospodarstvu“ Islandije v smislu člena 61(3)(b) Sporazuma EGP.

Sklepna ugotovitev

Glede na zgoraj navedeno je Nadzorni organ sklenil sprožiti formalni postopek preiskave na podlagi člena 1(2) Sporazuma EGP. Zainteresirane strani lahko predložijo svoje pripombe v enem mesecu od datuma objave tega obvestila v *Uradnem listu Evropske unije*.

EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY DECISION

No 373/10/COL

of 22 September 2010

**to initiate the formal investigation procedure with regard to the recapitalisation of Sjóvá insurance company
(Iceland)**

THE EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY (‘THE AUTHORITY’),

Having regard to the Agreement on the European Economic Area (‘the EEA Agreement’), in particular to Articles 61 to 63 and Protocol 26,

Having regard to the Agreement between the EFTA States on the establishment of a Surveillance Authority and a Court of Justice (‘the Surveillance and Court Agreement’), in particular to Article 24,

Having regard to Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement (‘Protocol 3’), in particular to Article 1(3) of Part I and Articles 4(4), 6 and 13(1) of Part II,

Having regard to the Authority’s State Aid Guidelines on the application and interpretation of Articles 61 and 62 of the EEA Agreement, in particular Part VIII, Temporary Rules regarding Financial Crisis, and the chapter on aid for rescuing and restructuring firms in difficulty⁽¹⁾,

Having regard to the Authority’s Decision No 77/10/COL of 10 March 2010 on an information injunction against Iceland to provide information on the State intervention in Sjóvá,

Whereas:

I. FACTS

1. Procedure

The Authority became aware of the Icelandic State intervention in the insurance company Sjóvá-Almennar tryggingar hf. (Sjóvá) in the summer of 2009 through the Icelandic media. Subsequently the Authority included this case in the agenda of an annual meeting on pending cases in the field of State aid between the

⁽¹⁾ Available at: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>

Authority and the Icelandic authorities which was held in Reykjavik on 5 November 2009. At the meeting the Icelandic authorities provided brief information concerning the background and history of the case.

Due to the complexity of the intervention and the circumstances surrounding it, the Authority asked the Icelandic authorities at the meeting on 5 November 2009 to provide written detailed information.

In a letter to the Icelandic authorities dated 16 November 2009 (Event No 536644), the Authority summarised the points of discussion at the meeting on 5 November 2009 and repeated its request for detailed information in writing regarding the State intervention in Sjóvá. Moreover, the Authority invited the Icelandic authorities to put forward their views regarding possible State aid issues involved in the case. The Authority requested that this information be provided no later than 16 December 2009.

The Authority sent a reminder letter to the Icelandic authorities, dated 14 January 2010 (Event No 543092) requesting that the information be sent to the Authority by 29 January 2010.

No written information was received and subsequently the Authority adopted an information injunction decision, pursuant to Article 10(3) of Part II of Protocol 3, on 10 March 2010 (Event No 548842), requesting:

‘... all documentation, information and data necessary to permit the Authority to assess the existence of State aid in the State intervention in Sjóvá as well as its compatibility with the State aid rules of the EEA Agreement. In particular, but not exclusively, the Authority requires the Icelandic authorities to provide it with a detailed description of the capital injection in Sjóvá including copies of all relevant documents and moreover a detailed explanation of how the Central Bank of Iceland came into possession of the assets of Sjóvá.

Moreover, the Icelandic authorities are requested, also no later than 11 April 2010, to provide all information and data necessary to assess the compatibility of the measure with the State aid rules of the EEA Agreement.

The Icelandic authorities are invited to provide their comments and view regarding any possible and potential State aid issues involved in this case within the same deadline, i.e. 11 April 2010.’

On 11 April 2010, the Icelandic authorities submitted a reply (Event No 553315).

On 7 June 2010, the Authority received a complaint (Event No 559496) against alleged State aid granted when the State intervened in Sjóvá.

2. Description of the case

2.1. Background

Sjóvá is one of Iceland's leading insurance companies ⁽²⁾. The company was taken over by Glitnir Bank ⁽³⁾ (Glitnir) in 2003 and its operations were merged with those of the bank. In 2005, the financial group Moderna/Milestone Finance ⁽⁴⁾ bought 66,6 % of Sjóvá's shares from Glitnir and acquired full ownership as from 2006. Sjóvá's operations were then separated from those of Glitnir.

2.2. The State intervention and the events leading to it

The events leading to the State intervention and the State intervention itself are rather complex and will be described below in chronological order according to information available to the Authority.

⁽²⁾ According to a memorandum from the Financial Supervisory Authority (FME) dated 29 June 2009, the market shares of insurance companies in Iceland, based on their share in total premium income, was at the time as follows: Vátryggingafélag Íslands (VÍS) 35,3 %, Sjóvá 29,5 %, Tryggingamiðstöðin (TM) 27 % and Vörður 8 %.

⁽³⁾ Until 2006, the bank was named Íslandsbanki, when its name was changed to Glitnir banki. Following its collapse in October 2008, Glitnir has been managed by a Resolution Committee and has entered a winding-up procedure. In October 2008, a new bank was founded under emergency legislation to take over domestic assets and liabilities of Glitnir Bank. That bank was initially named Nýi Glitnir, but its name was changed to Íslandsbanki in February 2009.

⁽⁴⁾ Moderna Finance AB was a Swedish holding company owned by the Icelandic company Milestone hf. While Moderna Finance acquired financial undertakings in Sweden and Luxembourg, its biggest Icelandic assets were Sjóvá and the investment bank Askar Capital hf. The car financing company Avant is a subsidiary of Askar Capital. Milestone and affiliated companies were for a period among the major shareholders in Glitnir Bank, achieving their highest share of ownership of 16-18 % of total shares in Glitnir in early 2007. Following Milestone's acquisition of Sjóvá and a major change of the ownership structure in Glitnir, Milestone's holdings in Glitnir declined. Milestone was also among the biggest borrowers from Glitnir. Further information on Sjóvá and Milestone and their ties with Glitnir Bank are available in the report of the Icelandic Parliament's Special Investigation Commission (SIC) available at <http://rna.althingi.is/> (Icelandic version) and <http://sic.althingi.is/> (excerpts in English).

2.2.1. Intervention by the Financial Supervisory Authority

Early in 2008, the Icelandic Financial Supervisory Authority (the FME) started an in-depth investigation into the financial position of Sjóvá on the basis of its annual report for the fiscal year 2007. It transpired that the company had insufficient capital reserves to meet the minimum required to continue insurance operations ⁽⁵⁾ due to losses on its investment activities, which had grown substantially.

Following the investigation, from October 2008 to September 2009, Sjóvá was subjected to special supervision by the FME under Article 90 of the Act on Insurance Activities No 60/1994 ⁽⁶⁾. Furthermore, in December 2008, the FME appointed a special auditor to review Sjóvá's activities.

In March 2009, the FME referred 'several issues relating to the business activities of the company' to the Special Prosecutor ⁽⁷⁾. The Authority is not aware of the substance of the ongoing criminal investigation or whether it has any relevance to this case.

2.2.2. Glitnir takes over Sjóvá — division of the company

In March 2009, Sjóvá was taken over ⁽⁸⁾ by its biggest creditor, Glitnir Bank (Glitnir). Glitnir had been under moratorium since 24 November 2008 and managed by a Resolution Committee appointed by the FME. Sjóvá's creditors had previously been managing the company since October 2008, when it had been put under the special supervision of the FME.

In April 2009, Glitnir and Íslandsbanki ⁽⁹⁾ approached the Icelandic State requesting its assistance in refinancing and restructuring Sjóvá, having exhausted all alternative market solutions to rescue the company.

The Authority has received a presentation document prepared by Íslandsbanki in April 2009 and addressed to the Ministry of Finance. This document outlined a plan to restructure Moderna Finance AB, and its subsidiaries Askar Capital and Sjóvá. It furthermore contains plans to split up old Sjóvá by transferring insurance operation to a new company, leaving the less viable investment activities in the old company. After restructuring, the insurance company would then be sold to new investors.

During the summer of 2009, assets and liabilities were to be divided into 1) SA tryggingar hf., a new company to be incorporated, which would receive the insurance portfolio activities from old Sjóvá upon approval by the FME, and 2) SJ Eignarhaldsfélag (SJE), a holding company in which the toxic assets of old Sjóvá would be placed.

On 20 June 2009, Sjóvá on the one hand and Glitnir, Íslandsbanki, and SAT Eignarhaldsfélag hf. (a holding company wholly owned by Glitnir, hereinafter referred to as SAT Holding) on behalf of SA tryggingar hf. ⁽¹⁰⁾ on the other hand signed an Asset Transfer Agreement, according to which all assets and liabilities of Sjóvá related to the company's insurance operations, including the insurance portfolio, were transferred to SA tryggingar hf., in accordance with Article 86 of the Act on Insurance Activities No 60/1994. Following the transaction the new company, SA tryggingar hf., was renamed Sjóvá.

According to its Articles of Association, dated 20 June 2009, the shareholders of the new company (Glitnir, Íslandsbanki and SAT Holding) were to contribute new equity of ISK 16 billion, required to continue insurance operations, as follows ⁽¹¹⁾:

Company	Amount	Form of payment	Share-holding
Glitnir	ISK 2,8 billion	Bond issued by Avant with interest of REIBOR plus 3,75 % with the following collaterals: — third priority (in parallel with a bond issued by Askar Capital, see table in 2.2.3 below) in Avant's portfolio — first priority in Glitnir's claim against Milestone, equivalent of 54,9 % of total claims against Milestone	17,67 %

⁽⁵⁾ Minimum guarantee fund of ISK 2 billion as defined in the Icelandic legislation.

⁽⁶⁾ Now Article 86 of Act No 56/2010.

⁽⁷⁾ The role of the Special Prosecutor is to investigate suspicions of criminal actions in relation to the collapse of the Icelandic banks according to Act No 135/2008.

⁽⁸⁾ Together with other Icelandic subsidiaries of Moderna Finance AB: Askar Capital and its subsidiary, Avant.

⁽⁹⁾ The Authority assumes that Íslandsbanki became involved as it was also a major creditor of Sjóvá.

⁽¹⁰⁾ An unregistered company to be incorporated under Icelandic law.

⁽¹¹⁾ Subject to FME's approval, which was granted on 22 September 2009, see below.

Company	Amount	Form of payment	Share-holding
Íslandsbanki	ISK 1,5 billion	Various bonds issued by 10 different companies and municipalities	9,30 %
SAT Holding	ISK 11,6 billion	Bond issued by Askar Capital and bond issued by Landsvirkjun (the National Power Company), see table in 2.2.3 below	73,03 %

It is clear, however, that the recapitalisation of Sjóvá was not finalised on 20 June 2009, as the assets to be provided by SAT Holding, amounting to some 73 % of the new equity, were at that time not owned by SAT Holding but by the State. The transaction was later finalised when the State decided to undertake the measures described below.

2.2.3. Description of the intervention by the State

On 27 June 2009, a meeting was held in the Ministry of Finance on the ongoing work on financial restructuring of Sjóvá⁽¹²⁾. This meeting was followed by an agreement dated 8 July 2009 on the transfer of bonds⁽¹³⁾ ('Samningur um kröfukaup') owned by the Icelandic State to SAT Holding.

At this point Sjóvá's equity was ISK 13,5 billion in the negative. A minimum positive equity of ISK 2 billion was required according to law. In order to fulfil the minimum equity requirements, a capital injection of at least ISK 15,5 billion was therefore required.

The agreement between the State and SAT Holding covers the following two bonds that were in the possession of the State, valued by an external expert on 16 June 2009⁽¹⁴⁾:

Asset	Estimated value	Description and securities
Claim against Askar Capital	ISK 6 071 443 539	An indexed loan agreement with 3 % interest. The loan had come into the possession of the State when it took over Central Bank collateral in 2008. The loan is secured by: — third priority collateral in Avant's (*) portfolio (in parallel with a bond issued by Avant to Glitnir, see table in 2.2.2 above, book value of the portfolio was ISK 26 billion and Landsbanki Íslands' first priority lien ISK 16 billion), and — first priority collateral in indexed bonds issued by Landsvirkjun (the National Power Company) of nominal value ISK 4,7 billion.
Bond issued by Landsvirkjun (the National Power Company)	ISK 5 558 479 575	Issued in 2005 payable in 2020, with State guarantee, indexed and 3 % interest. The bond came into the possession of the State as collateral against lending made by the Central Bank to Landsbanki Íslands.

(*) See footnote 4 above.

The purchase price was ISK 11,6 billion and SAT Holding was to pay for the bonds within 18 months, i.e. before year-end 2010, and no interest was to be charged during that period. In other words, the State granted a period of grace of 18 months.

As a security for the payment of the purchase price of the bonds, the State was granted first priority collateral in SAT Holding's shares in Sjóvá.

⁽¹²⁾ According to an FME memorandum dated 29 June 2009, the meeting took place on Saturday 27 June 2009. The Prime Minister and the Minister for Finance took part in the meeting together with their assistants. Other participants were the Chairman of the Board of Directors of FME and the two FME officials who wrote the memorandum. The Authority has no information concerning the extent to which the State had been involved before this date other than the presentation given to the Ministry of Finance in April 2009. Yet the FME memorandum refers to a close cooperation between Glitnir, Íslandsbanki and the Ministry for Finance and refers to a memorandum from the Minister for Finance dated 26 June 2009 and a memorandum dated 27 June 2009 on the insurance company. The Authority has not received these memoranda.

⁽¹³⁾ For the purpose of this decision, the assets transferred to SAT Holding by the State will be referred to as bonds.

⁽¹⁴⁾ The Icelandic authorities have not yet provided the Authority with a copy of the valuation, referred to in the agreement.

The agreement provided for the option of payment by the delivery of SAT Holding's original 73,03 % shareholding in Sjóvá to the State, which would be considered payment in full. SAT Holding could exercise this option without prior consent of the State.

2.2.4. Glitnir sells its shares in Sjóvá to its subsidiary SAT Holding

The FME considered that Glitnir, in moratorium and undergoing winding-up proceedings, was not eligible to own a qualifying holding in Sjóvá. Subsequently, on 16 September 2009, Glitnir sold its 17,67 % shareholding in Sjóvá to Glitnir's subsidiary, SAT Holding.

Following the above transaction, shareholders in Sjóvá were:

Company	Ownership (%)
Íslandsbanki	9,30 %
SAT Holding	90,70 %

On 22 September 2009, the FME finally issued an insurance operation licence to Sjóvá and lifted the special supervision Sjóvá had been under since October 2008. The portfolio transfer appears to have taken place on 1 October 2009.

2.2.5. The State becomes Sjóvá's biggest shareholder through an option exercised by SAT Holding

At year-end 2009, the management of claims owned by the Ministry of Finance and the Central Bank of Iceland (CBI) was merged, and transferred to a new entity, CBI asset management (ESI). From that time, ESI took over management of the claims.

On 3 May 2010, SAT Holding exercised the option to transfer 73,03 % of shares in Sjóvá to the State in lieu of repaying the debt. From that point in time, shareholders in Sjóvá are:

Company	Ownership (%)
Íslandsbanki	9,30 %
SAT Holding	17,67 %
ESI (the State)	73,03 %

3. Position of the Icelandic authorities

The Icelandic authorities are of the view that the Icelandic State has behaved as a private market investor/creditor when contributing to the rescue of Sjóvá. They claim that the State's decision was taken following commitments by Glitnir and Íslandsbanki to contribute equity to Sjóvá amounting to ISK 2,8 billion and ISK 1,5 billion, respectively, or a total of ISK 4,4 billion, which they consider to be a substantial private investor participation amounting to 28 % of the total recapitalisation of Sjóvá.

Furthermore, the Icelandic authorities submit that the assets provided by the State were collateral that it had obtained against loans made to Landsbanki Íslands, and: 'As such the assets were rooted in the collapse of the financial system and there was no new capital to be contributed as equity'. The Icelandic authorities further claim that: 'Given how the claims against Askar and Landsvirkjun came into the possession of the State, and the conditions for release of such claims on the current market, by its use in the restructuring of Sjóvá, the State was acting in the same capacity and under the same conditions as a private investor. The use of the assets in question was consistent with the conduct of a private investor, endeavouring to put assets to use under prevailing market uncertainties'.

In the Icelandic authorities' opinion, the measures undertaken by Glitnir, Íslandsbanki and the Icelandic State were an attempt to prevent a serious disruption and loss for the Icelandic economy, which would have resulted from the bankruptcy of Sjóvá.

With reference to Article 61(3)(b) and (c) of the EEA Agreement, the Icelandic authorities have furthermore submitted, should the Authority consider that the State participation in the recapitalisation of Sjóvá contained elements of State aid, that the measures are compatible with the functioning of the Agreement.

They claim that the grant of aid was an emergency measure to save a financial institution whose bankruptcy would have had 'immense spill-over effects for insurance markets as well as the economy as a whole, and (was) likely to result in economic losses for the State'. Furthermore, the Icelandic authorities claim that the intervention was based on the implementation of a restructuring plan suitable to restore the long-term viability of Sjóvá.

II. ASSESSMENT

1. The recipients of the potential aid

With transfer of bonds issued by Landsvirkjun and Askar Capital, Sjóvá and SAT Holding benefitted from a capital contribution from the State.

2. The market economy investor principle

As described above, the State provided a capital contribution to Sjóvá through a transfer of bonds (issued by Landsvirkjun and Askar Capital). This capital contribution was channelled through Glitnir's subsidiary, SAT Holding, as the bonds first were transferred to SAT Holding, which subsequently used them as an equity contribution in Sjóvá.

If the transaction was carried out in accordance with the market economy investor principle, i.e., if the State transferred the bonds to SAT Holding on conditions that would have been acceptable for a private seller, the transaction would not involve the grant of State aid.

Considering that Glitnir Bank and Íslandsbanki approached the State after having 'exhausted alternative market solutions to rescue the insurance operations of Sjóvá', it was clear that corresponding market solutions were not available for Sjóvá to obtain necessary recapitalisation.

The conditions under which the bonds were transferred; payment in 18 months without interests or, alternatively, transfer of 73,03 % shareholding in Sjóvá, do not in the Authority's preliminary view correspond to what would normally have been available on the market. The Authority recalls that at the time of the agreement, in July 2009, Iceland was undergoing a severe financial crisis. Companies in Iceland were not able to raise capital on the market. Neither SAT Holding, a subsidiary of a bank under winding-up procedure, nor a company that was in as severe financial difficulties as Sjóvá was, would have been able to raise the necessary funding on the market under the conditions the State agreed to. In principle, it is very difficult to apply the market economy investor principle to companies in difficulties⁽¹⁵⁾. The Icelandic authorities have themselves acknowledged that Sjóvá was in severe financial difficulties. The company was short of ISK 15,5 billion that was required to comply with regulatory requirements of minimum equity.

Regarding the investment in new equity in Sjóvá, the Icelandic authorities have argued that there was a substantial private participation in the recapitalisation of the company, the private investors in this case being Glitnir Bank (through SAT Holding) and Íslandsbanki. However, it shall be noted first of all that at the time of conclusion of the asset transfer agreement on 20 June 2009 and the agreement on the transfer of bonds on 8 July 2009, Íslandsbanki was fully State-owned⁽¹⁶⁾. Furthermore, it is the Authority's understanding that Glitnir and Íslandsbanki were among the main creditors of Sjóvá. The State was not as such a creditor of Sjóvá. The State was not acting to protect its own assets, as it was not among the company's creditors⁽¹⁷⁾. Therefore the actions of the State in those circumstances cannot be compared with a private market investor or creditor seeking settlement of outstanding claims. Even in cases with an apparently genuine private investor behaviour from the State, the Commission has taken the view that the circumstances surrounding the financial crisis are so unusual that in general the market investor principle cannot be applied⁽¹⁸⁾.

For these reasons, the Authority preliminarily concludes that the market economy investor principle cannot be applied to the State's transfer of bonds for the recapitalisation of Sjóvá.

⁽¹⁵⁾ See the Authority's guidelines on aid for rescuing and restructuring firms in difficulty. See amongst others, Commission Decision C 4/10 (ex NN 64/09) — France, aid in favour of Trèves.

⁽¹⁶⁾ The change of ownership of Íslandsbanki took place on 13 October 2009, when the Glitnir Resolution Committee decided, on behalf of its creditors, to exercise the option provided for in its agreement with the Icelandic State and take over 95 % of share capital in Íslandsbanki.

⁽¹⁷⁾ It should be noted that both a press release issued by the Resolution Committee of Glitnir on 8 July 2009 (<http://www.glitnirbank.com>) and a press release published by Sjóvá on the same day (<http://www.sjova.is>) explicitly state that the State was protecting its own claims against Sjóvá: 'With its participation, the government intends to protect the State's claims against Sjóvá, as well as the interests of a large number of insurance customers'. However, in an email which the Icelandic authorities sent to the Authority on 25 March 2010 (Event 551375) it was clarified that the Icelandic State never had any claims against Sjóvá, but only against Askar Capital.

⁽¹⁸⁾ See, inter alia, Commission Decision N 69/09 Sweden — Recapitalisation scheme for fundamentally sound banks.

3. The presence of State aid

Article 61(1) of the EEA Agreement reads as follows:

'Save as otherwise provided in this Agreement, any aid granted by EC Member States, EFTA States or through State resources in any form whatsoever which distorts or threatens to distort competition by favouring certain undertakings or the production of certain goods shall, in so far as it affects trade between Contracting Parties, be incompatible with the functioning of this Agreement.'

3.1. Presence of State resources

In this case the State contributed to the recapitalisation of Sjóvá by transferring to SAT Holding two bonds in its possession valued by an external expert to ISK 11,6 billion (approx. EUR 76 million) with a period of grace, to be used as equity in Sjóvá. State resources were thus involved.

3.2. Favouring certain undertakings or the production of certain goods

Firstly, to constitute State aid, a measure must confer advantages that relieve undertakings of charges that are normally borne from their budgets. Secondly, the measure must be selective in that it favours 'certain undertakings or the production of certain goods'.

According to the agreement dated 8 July 2009, described above under I.2.2.3, SAT Holding was granted a period of grace of 18 months and could pay the State for those bonds without being charged any interests for the delayed payment. More significantly, the agreement provided for the option of payment by the transfer of SAT Holding's 73,03 % shareholding in Sjóvá to the State. Prior consent of the seller was not required to exercise this option.

Furthermore, the provisions of the agreement are such that it is not only an agreement on transfer of the bonds but ultimately an agreement that the State would inject new equity to Sjóvá amounting to the value of the bonds sold, as SAT Holding could exercise the option at any time. Intervention by the State in Sjóvá's recapitalisation in July 2009 must therefore also be viewed as a decision by the State to inject new equity to Sjóvá and become its biggest shareholder.

It is the Authority's understanding that alternative funding could not have been obtained from the market. Therefore, on the basis of the information at its disposal, the Authority considers that the State's participation in the recapitalisation of Sjóvá through the transfer of bonds involved an advantage within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement to the extent it made financing available and/or it reduced the financial costs for SAT Holding as well as Sjóvá.

The Authority's view is reinforced by the fact that public policy considerations, taken together with the needs of Sjóvá, appear to have determined the State intervention, rather than the possible return for the State as an investor.

A further potential State aid measure could arise, according to the information currently available to the Authority. The presentation document prepared by Íslandsbanki in April 2009 and described above under I.2.2.2 contains Glitnir's proposal to 'close the gap' in Sjóvá by, as the first step, requesting the Ministry of Finance to accept that Glitnir's security in the loan to Avant will be upgraded to second priority. According to the document, this was considered necessary for the FME to accept Glitnir's contribution to Sjóvá's equity. However, this appears to contradict other information from the Icelandic authorities and Sjóvá's Articles of Association dated 20 June 2009 (see I.2.2.2 above), which refer to third parallel security in Avant portfolio for both Glitnir's and the State's claims. Consequently, the Icelandic authorities are invited to clarify whether and how Glitnir's proposal regarding the upgrade of its claim against Avant was actually enforced. If that was not the case, it should be clarified whether FME's acceptance of Glitnir's claim on Avant as an equity contribution to Sjóvá was based on different securities. The Icelandic authorities are also invited to submit any relevant information on other issues considered relevant for the assessment of this case.

3.3. Distortion of competition and effect on trade between the Contracting Parties

The measures under assessment involve undertakings active on markets where there is competition and trade between parties in EEA States. The measures are therefore likely to distort competition and affect trade between the Contracting Parties.

3.4. Conclusion on the presence of State aid

Based on the above, the Authority has come to the preliminary conclusion that the State's contribution to the recapitalisation of Sjóvá through the transfer of bonds involves State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement.

4. Procedural requirements

The Icelandic authorities did not notify the State intervention to the Authority. The Authority therefore is of the preliminary view that the Icelandic authorities have not respected their obligations pursuant to Article 1(3) of Part I of Protocol 3.

5. Compatibility of the aid

The Icelandic authorities have submitted that their intervention, if considered to be State aid, complies with Article 61(3)(b) of the EEA Agreement as well as to the exemption in Article 61(3)(c) and the Authority's Guidelines on aid for rescuing and restructuring firms in difficulty, which are based on the latter exemption. They consider that the measures are 'appropriate, as they are targeted and well designed to ensure Sjóvá's swift return to viability by the exit of all non-core business pursued by its predecessor ...'. The Icelandic authorities have asserted that the financial restructuring of Sjóvá has already been completed. They argue that the company's financial difficulties were brought about by its involvement in non-insurance related activities such as investment operations. These activities will not be pursued by the new, restructured company, which will focus on insurance operations. However, the Icelandic authorities did not notify the capital contribution and they did not provide a restructuring plan for the company. Thus, the Authority is not in the position to assess the measure under the Guidelines on aid for rescuing and restructuring firms in difficulty.

The Icelandic authorities have submitted that Sjóvá was in serious financial difficulties at the time of the State intervention. The Authority does not doubt that and understands that these difficulties were linked to those of the Milestone/Moderna Finance group. While State aid to undertakings in difficulties is normally assessed under Article 61(3)(c) of the EEA Agreement, the Authority may, under Article 61(3)(b) of the Agreement allow State aid 'to remedy a serious disturbance in the economy of an EC Member State or an EFTA State'.

Historically, it is clear from case law that the exemption in Article 61(3)(b) of the EEA Agreement needs to be applied restrictively⁽¹⁹⁾. However, following the onset of the global financial crisis in the autumn of 2008, EU governments have made available unprecedented amounts in State aid through a combination of national schemes and ad hoc interventions in financial institutions⁽²⁰⁾. This aid was assessed under a set of temporary guidelines regarding the financial crisis⁽²¹⁾, adopted by the European Commission, and subsequently by the Authority:

- the Banking Guidelines ('on the application of State aid rules to measures taken in relation to financial institutions') adopted by the Authority on 29 January 2009,
- the Recapitalisation Guidelines ('on the recapitalisation of financial institutions in the current financial crisis') adopted by the Authority on 29 January 2009,
- the Impaired Assets Guidelines ('the Treatment of Impaired Assets in the EEA Banking Sector') adopted by the Authority on 22 April 2009, and
- the Restructuring Guidelines ('the return to viability and the assessment of restructuring in the financial sector in the current crisis under the State aid rules') adopted by the Authority on 25 November 2009⁽²²⁾.

It remains to be determined in the course of the investigation initiated by this decision whether and to what extent guidelines based on Article 61(3)(b) of the EEA Agreement in relation to the financial crisis are relevant in the case of an ailing insurance company such as Sjóvá. The Icelandic authorities have not put forward any information specific to this case to substantiate their view that the measure should be assessed as a measure to remedy a serious disturbance in the economy. They have limited their reasoning to referring to the widely documented and evidenced effects of the financial difficulties of Iceland, and referred to an assessment of the FME on the grave consequences of not rescuing the insurance part of Sjóvá, without this assessment being provided to the Authority.

⁽¹⁹⁾ Case law stresses that the exemption needs to be applied restrictively and must tackle a disturbance in the entire economy of a Member State (and not a sector or a region), cf. Joined Cases T-132/96 and T-143/96 *Freistaat Sachsen and Volkswagen AG* Commission [1999] ECR II-3663, p. 167. Followed in Commission Decision in Case C-47/1996 *Crédit Lyonnais*, OJ 1998 L 221/28, point 10.1, Commission Decision in Case C 28/02 *Bankgesellschaft Berlin*, OJ 2005 L 116, p. 1, points 153 et seq and Commission Decision in Case C 50/06 *BAWAG*, point 166. See Commission Decision of 5 December 2007 in Case NN 70/07, *Northern Rock* (OJ C 43, 16.2.2008, p. 1), Commission Decision 30 April 2008 in Case NN 25/08, *Rescue aid to WestLB* (OJ C 189, 26.7.2008, p. 3), Commission Decision of 4 June 2008 in Case C 9/08 *SachsenLB* (OJ C 71, 18.3.2008, p. 14).

⁽²⁰⁾ Between October 2008 and April 2010, EU governments made available EUR 4,131 trillion in crisis aid through a combination of national schemes and ad hoc interventions — an amount equivalent to 32,5 % of EU-27 GDP, see State Aid Scoreboard, Table 1 and Annex 3. The figure only includes aid to financial services sector, not general aid measures designed to stimulate the 'real' economy.

⁽²¹⁾ Here, referred to together as the 'financial crisis guidelines'.

⁽²²⁾ The full text of the Guidelines can be found at <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>

The Icelandic authorities have not submitted information to demonstrate that the systemic effects that might have resulted from a bankruptcy of Sjóvá could have reached a size constituting 'a serious disturbance in the economy' of Iceland within the meaning of Article 61(3)(b) of the EEA Agreement. Limited information has been submitted regarding the operations of Sjóvá; on the causes of the difficulties and the restructuring itself. This information is not sufficient to enable the Authority to assess the measure under Article 61(3)(b) and the financial crisis guidelines.

In the case at hand, neither an exemption under Article 61(3)(b) nor (c) of the EEA Agreement, and application of the relevant guidelines based on these provisions, can be excluded at this stage. However, the information provided by the Icelandic authorities so far is too limited to allow the Authority to assess whether the measure would be compatible under these exemptions.

Based on the above, the Authority is not in a position to establish whether the State participation in recapitalising Sjóvá involves measures that can be approved under Article 61(3)(b) or (c) of the EEA Agreement.

With reference to the considerations above, the Authority invites the Icelandic authorities to submit any information and documentation relevant to determine whether the aid in question can be assessed on the basis of Article 61(3)(b) and the financial crisis guidelines or Article 61(3)(c) and the Guidelines on aid for rescuing and restructuring firms in difficulty.

6. Conclusion

Based on the information submitted by the Icelandic authorities, the Authority has come to the preliminary conclusion that the Icelandic State's participation in the recapitalisation of the insurance company Sjóvá constitute aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. Furthermore, the Authority has doubts as to whether these measures comply with Article 61(3) of the EEA Agreement, in conjunction with the requirements laid down in the financial crisis guidelines and the Rescue and restructuring aid guidelines. The Authority, therefore, has doubts as to whether the above measures are compatible with the functioning of the EEA Agreement.

Consequently, and in accordance with Article 4(4) of Part II of Protocol 3, the Authority is obliged to open the formal investigation procedure provided for in Article 1(2) of Part I of Protocol 3. The decision to open a formal investigation procedure is without prejudice to the final decision of the Authority, which may conclude that the measures in question are compatible with the functioning of the EEA Agreement.

In light of the foregoing considerations, the Authority, acting under the procedure laid down in Article 1(2) of Part I of Protocol 3, invites the Icelandic authorities to submit their comments, as well as all documents, information and data needed for assessment of the compatibility of the State participation in the recapitalisation in Sjóvá, within one month of the date of receipt of this Decision.

In light of the foregoing considerations, within one month of receipt of this Decision, the Authority request the Icelandic authorities to provide all documents, information and data needed for assessment of the compatibility of the State intervention in Sjóvá.

The Authority requests the Icelandic authorities to immediately forward a copy of this decision to the potential recipients of the aid.

The Authority must remind the Icelandic authorities that, according to Article 14 of Part II of Protocol 3, any incompatible aid unlawfully granted to the beneficiaries will have to be recovered, unless, exceptionally, such recovery would be contrary to a general principle of EEA law,

HAS ADOPTED THIS DECISION:

Article 1

The formal investigation procedure provided for in Article 1(2) of Part I of Protocol 3 is opened into the participation of the Icelandic State in the recapitalisation of Sjóvá insurance company.

Article 2

The Icelandic authorities are invited, pursuant to Article 6(1) of Part II of Protocol 3, to submit their comments on the opening of the formal investigation procedure within one month from the notification of this Decision.

Article 3

The Icelandic authorities are requested to provide within one month from notification of this Decision, all documents, information and data needed for assessment of the compatibility of the aid measure.

Article 4

This Decision is addressed to the Republic of Iceland.

Article 5

Only the English language version of this Decision is authentic.

Decision made in Brussels, on 22 September 2010.

For the EFTA Surveillance Authority

Per SANDERUD

President

Sverrir Haukur GUNNLAUGSSON

College Member

SKUPNI ODBOR EGP

Sklepi Skupnega odbora EGP, za katere so izpolnjene ustavne zahteve v skladu s členom 103 Sporazuma EGP

(2010/C 341/08)

V sklepih Skupnega odbora EGP je od marca 2000 v opombi navedeno, ali je datum začetka njihove veljavnosti odvisen od izpolnitve ustavnih zahtev katere od pogodbenic. Take zahteve so bile uradno sporočene v zvezi s spodaj naštetimi sklepi. Zadevne pogodbenice so zdaj uradno obvestile druge pogodbenice, da so zaključile svoje interne postopke. Datumi začetka veljavnosti sklepov so navedeni v razpredelnici.

Številka sklepa	Datum sprejetja	Sklic na objavo	Vključeni pravni akt(-i)	Datum začetka veljavnosti
20/2007	27.4.2007	9.8.2007 UL L 209, str. 36 Dop. št. 38, str. 25	Direktiva 2006/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, 83/349/EGS o konsolidiranih računovodskih izkazih, 86/635/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij ter 91/674/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic	1.8.2010
127/2007	28.9.2007	21.2.2008 UL L 47, str. 58 Dop. št. 9, str. 44	Direktiva 2001/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. marca 2001 o namernem sproščanju gensko spremenjenih organizmov v okolje in razveljavitvi Direktive Sveta 90/220/EGS Odločba Komisije 2002/623/ES z dne 24. julija 2002 o navodilih za dopolnitev Priloge II k Direktivi 2001/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta o namernem sproščanju gensko spremenjenih organizmov v okolje in razveljavitvi Direktive Sveta 90/220/EGS Odločba Sveta 2002/811/ES z dne 3. oktobra 2002 o določitvi navodil za dopolnitev Priloge VII k Direktivi 2001/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta o namernem sproščanju gensko spremenjenih organizmov v okolje in razveljavitvi Direktive Sveta 90/220/EGS Odločba Sveta 2002/812/ES z dne 3. oktobra 2002 o določitvi, v skladu z Direktivo 2001/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta, oblike povzetka informacij v zvezi z dajanjem v promet gensko spremenjenih organizmov kot proizvodov ali v proizvodih Odločba Sveta 2002/813/ES z dne 3. oktobra 2002 o določitvi, skladno z Direktivo 2001/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta, oblike povzetka informacij za prijavo namernega sproščanja gensko spremenjenih organizmov v okolje za druge namene kakor za dajanje na trg Odločba Komisije 2003/701/ES z dne 29. septembra 2003 o uvedbi, v skladu z Direktivo 2001/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta, formularjev za predstavitev rezultatov namernega sproščanja gensko spremenjenih višjih rastlin v okolje za druge namene, kakor je dajanje na trg Odločba Komisije 2004/204/ES z dne 23. februarja 2004 o določitvi podrobne ureditve vodenja registrov za vnos informacij o genskih spremembah v gensko spremenjenih organizmih, predvidenih v Direktivi 2001/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta	1.11.2010

Številka sklepa	Datum sprejetja	Sklic na objavo	Vključeni pravni akt(i)	Datum začetka veljavnosti
133/2007	26.10.2007	10.4.2008 UL L 100, str. 27 Dop. št. 19, str. 34	ni pravnih aktov	1.5.2010
134/2007	26.10.2007	10.4.2008 UL L 100, str. 33 Dop. št. 19, str. 39	Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane Uredba Komisije (ES) št. 1304/2003 z dne 23. julija 2003 o postopku, ki ga Evropska agencija za varnost hrane uporablja glede predloženih zahtev za znanstveno mnenje Uredba (ES) št. 1642/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. julija 2003 o spremembi Uredbe (ES) št. 178/2002 Sklep Komisije 2004/478/ES z dne 29. aprila 2004 o sprejetju skupnega načrta za krizno upravljanje na področju hrane/krme Uredba Komisije (ES) št. 2230/2004 z dne 23. decembra 2004 o podrobnih pravilih za izvajanje Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 178/2002 v zvezi z mrežo organizacij, ki delujejo na področjih dela Evropske agencije za varnost hrane Uredba Komisije (ES) št. 575/2006 z dne 7. aprila 2006 o spremembi Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta glede števila in poimenovanja stalnih znanstvenih svetov Evropske agencije za varnost hrane Sklep Sveta 2006/478/ES z dne 19. junija 2006 o imenovanju polovice članov upravnega odbora Evropske agencije za varnost hrane	1.5.2010
135/2007	26.10.2007	10.4.2008 UL L 100, str. 44 Dop. št. 19, str. 51	Uredba (ES) št. 1774/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. oktobra 2002 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi Direktiva 2002/33/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2002 o spremembi direktiv Sveta 90/425/EGS in 92/118/EGS v zvezi z zdravstvenimi zahtevami za stranske živalske proizvode Uredba Komisije (ES) št. 808/2003 z dne 12. maja 2003 o spremembi Uredbe (ES) št. 1774/2002 Evropskega parlamenta in Sveta o zdravstvenih predpisih v zvezi s stranskimi proizvodi živali, ki niso namenjeni za prehrano ljudi Uredba Komisije (ES) št. 809/2003 z dne 12. maja 2003 o prehodnih ukrepih po Uredbi (ES) št. 1774/2002 Evropskega parlamenta in Sveta glede standardov predelave snovi kategorije 3 in gnoja v obratih za kompostiranje Uredba Komisije (ES) št. 810/2003 z dne 12. maja 2003 o prehodnih ukrepih po Uredbi (ES) št. 1774/2002 Evropskega parlamenta in Sveta glede standardov predelave snovi kategorije 3 in gnoja v obratih za pridobivanje bioplina Uredba Komisije (ES) št. 811/2003 z dne 12. maja 2003 o izvedbi Uredbe (ES) št. 1774/2002 Evropskega parlamenta in Sveta glede prepovedi recikliranja znotraj iste živalske vrste za ribe, zakopavanja in sežiganja živalskih stranskih proizvodov in nekaterih prehodnih ukrepov Uredba Komisije (ES) št. 446/2004 z dne 10. marca 2004 o razveljavitvi več odločb v zvezi z živalskimi stranskimi proizvodi Uredba Komisije (ES) št. 668/2004 z dne 10. marca 2004 o spremembi nekaterih prilog k Uredbi (ES) št. 1774/2002 Evropskega parlamenta in Sveta glede uvoza iz tretjih držav živalskih stranskih proizvodov	1.5.2010

Številka sklepa	Datum sprejetja	Sklic na objavo	Vključeni pravni akt(i)	Datum začetka veljavnosti
			Uredba Komisije (ES) št. 878/2004 z dne 29. aprila 2004 o uvedbi prehodnih ukrepov v skladu z Uredbo (ES) št. 1774/2002 za nekatere živalske stranske proizvode, uvrščene kot snovi kategorije 1 in 2 in namenjene tehnični uporabi Uredba Komisije (ES) št. 92/2005 z dne 19. januarja 2005 o izvajanju Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1774/2002 glede načinov odstranjevanja oziroma uporabe živalskih stranskih proizvodov in spremembi Priloge VI glede predelave v bioplin in predelave topljenih maščob Uredba Komisije (ES) št. 93/2005 z dne 19. januarja 2005 o spremembi Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1774/2002 glede predelave stranskih živalskih proizvodov ribjega izvora in komercialnih dokumentov za prevoz stranskih živalskih proizvodov Uredba Komisije (ES) št. 2067/2005 z dne 16. decembra 2005 o spremembi Uredbe (ES) št. 92/2005 glede načinov odstranjevanja oziroma uporabe živalskih stranskih proizvodov Uredba Komisije (ES) št. 209/2006 z dne 7. februarja 2006 o spremembi uredb (ES) št. 809/2003 in (ES) št. 810/2003 v zvezi s podaljšanjem veljavnosti prehodnih ukrepov za obrate za kompostiranje in pridobivanje bioplina na podlagi Uredbe (ES) št. 1774/2002 Evropskega parlamenta in Sveta Uredba Komisije (ES) št. 1192/2006 z dne 4. avgusta 2006 o izvajanju Uredbe (ES) št. 1774/2002 Evropskega parlamenta in Sveta glede seznamov odobrenih obratov v državah članicah Uredba Komisije (ES) št. 1678/2006 z dne 14. novembra 2006 o spremembi Uredbe (ES) št. 92/2005 glede alternativnih načinov odstranjevanja in uporabe živalskih stranskih proizvodov Uredba Komisije (ES) št. 1877/2006 z dne 18. decembra 2006 o spremembi Uredbe (ES) št. 878/2004 o uvedbi prehodnih ukrepov v skladu z Uredbo (ES) št. 1774/2002 za nekatere živalske stranske proizvode, uvrščene kot snovi kategorije 1 in 2 in namenjene tehnični uporabi Uredba Komisije (ES) št. 2007/2006 z dne 22. decembra 2006 o izvajanju Uredbe (ES) št. 1774/2002 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z uvozom in tranzitom nekaterih vmesnih proizvodov, pridobljenih iz snovi kategorije 3 in namenjenih za tehnično uporabo v medicinskih pripomočkih, in vitro diagnostičnih medicinskih pripomočkih in laboratorijskih reagentih, ter o spremembi te uredbe	
136/2007	26.10.2007	10.4.2008 UL L 100, str. 49 Dop. št. 19, str. 55	Odločba Komisije 2003/322/ES z dne 12. maja 2003 o izvajanju Uredbe (ES) št. 1774/2002 Evropskega parlamenta in Sveta glede hranjenja nekaterih ptic iz vrst mrhovinarjev z nekaterimi snovmi kategorije 1 Odločba Komisije 2003/324/ES z dne 12. maja 2003 glede odstopanja od prepovedi recikliranja znotraj iste živalske vrste za kožuharje v skladu z Uredbo (ES) št. 1774/2002 Evropskega parlamenta in Sveta Odločba Komisije 2004/407/ES z dne 26. aprila 2004 o prehodnih zdravstvenih pravilih in pravilih za certificiranje v skladu z Uredbo (ES) št. 1774/2002 Evropskega parlamenta in Sveta glede uvoza želatine za fotografske namene iz nekaterih tretjih držav Odločba Komisije 2004/434/ES z dne 29. aprila 2004 o prilagoditvi Odločbe 2003/324/ES glede odstopanja od prepovedi recikliranja znotraj iste vrste za kožuharje v skladu z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1774/2002 zaradi pristopa Estonije	1.5.2010

Številka sklepa	Datum sprejetja	Sklic na objavo	Vključeni pravni akt(-i)	Datum začetka veljavnosti
			Odločba Komisije 2004/455/ES z dne 29. aprila 2004 o prilagoditvi Odločbe 2003/322/ES o izvajanju Uredbe (ES) št. 1774/2002 Evropskega parlamenta in Sveta glede krmljenja nekaterih ptic mrhovinarj z določenimi snovmi kategorije 1 zaradi pristopa Cipra Uredba Komisije (ES) št. 79/2005 z dne 19. januarja 2005 o izvajanju Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1774/2002 v zvezi z uporabo mleka, proizvodov na osnovi mleka in proizvodov, pridobljenih iz mleka, ki so opredeljeni kot snovi kategorije 3 v navedeni uredbi Uredba Komisije (ES) št. 416/2005 z dne 11. marca 2005 o spremembi Priloge XI k Uredbi (ES) št. 1774/2002 Evropskega parlamenta in Sveta o uvozu nekaterih živalskih stranskih proizvodov iz Japonske za tehnične namene Odločba Komisije 2005/830/ES z dne 25. novembra 2005 o spremembi Odločbe 2003/322/ES glede hranjenja nekaterih ptic iz vrst mrhovinarjev z nekaterimi snovmi kategorije 1 Uredba Komisije (ES) št. 181/2006 z dne 1. februarja 2006 o izvajanju Uredbe (ES) št. 1774/2002 v zvezi z organskimi gnojili in sredstvi za izboljšanje tal razen hlevskega gnoja ter o spremembi navedene uredbe Uredba Komisije (ES) št. 197/2006 z dne 3. februarja 2006 o prehodnih ukrepih na podlagi Uredbe (ES) št. 1774/2002 glede zbiranja, prevoza, obdelave, uporabe in odstranjevanja nekdanjih živil Uredba Komisije (ES) št. 208/2006 z dne 7. februarja 2006 o spremembi prilog VI in VIII k Uredbi Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1774/2002 v zvezi s standardi predelave v obratih za pridobivanje bioplina in kompostiranje ter zahtevami za gnoj Odločba Komisije 2006/311/ES z dne 21. aprila 2006 o spremembi Odločbe Komisije 2004/407/ES glede uvoza želatine za fotografske namene	
137/2007	26.10.2007	10.4.2008 UL L 100, str. 53 Dop. št. 19, str. 58	Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 852/2004 z dne 29. aprila 2004 o higieni živil Uredba (ES) št. 853/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o posebnih higienskih pravilih za živila živalskega izvora Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 854/2004 z dne 29. aprila 2004 o določitvi posebnih predpisov za organizacijo uradnega nadzora proizvodov živalskega izvora, namenjenih za prehrano ljudi Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/41/ES z dne 21. aprila 2004 o razveljavitvi nekaterih direktiv o higieni živil in zdravstvenih pogojih za proizvodnjo in dajanje na trg nekaterih proizvodov živalskega izvora, namenjenih za prehrano ljudi, in o spremembi direktiv Sveta 89/662/EGS in 92/118/EGS in Odločbe Sveta 95/408/ES Uredba (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmu in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali Uredba Komisije (ES) št. 1688/2005 z dne 14. oktobra 2005 o izvajanju Uredbe (ES) št. 853/2004 Evropskega parlamenta in Sveta o posebnih jamstvih v zvezi s salmonelo za pošiljke nekaterih vrst mesa in jajc na Finsko in Švedsko Uredba Komisije (ES) št. 2073/2005 z dne 15. novembra 2005 o mikrobioloških merilih za živila	1.5.2010

Številka sklepa	Datum sprejetja	Sklic na objavo	Vključeni pravni akt(i)	Datum začetka veljavnosti
			Uredba Komisije (ES) št. 2074/2005 z dne 5. decembra 2005 o določitvi izvedbenih ukrepov za nekatere proizvode iz Uredbe (ES) št. 853/2004 in za organizacijo uradnega nadzora po uredbah (ES) št. 854/2004 in (ES) št. 882/2004, o odstopanju od Uredbe (ES) št. 852/2004 ter spremembi uredb (ES) št. 853/2004 in (ES) št. 854/2004 Uredba Komisije (ES) št. 2075/2005 z dne 5. decembra 2005 o določitvi posebnih pravil za uradni nadzor trihinel v mesu Uredba Komisije (ES) št. 2076/2005 z dne 5. decembra 2005 o prehodnih ureditvah za izvajanje uredb Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 853/2004, (ES) št. 854/2004 in (ES) št. 882/2004 ter o spremembi uredb (ES) št. 853/2004 in (ES) št. 854/2004 Uredba Komisije (ES) št. 401/2006 z dne 23. februarja 2006 o določitvi metod vzorčenja in analiz za uradni nadzor vsebnosti mikotoksinov v živilih Uredba Komisije (ES) št. 776/2006 z dne 23. maja 2006 o spremembi Priloge VII k Uredbi (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta glede referenčnih laboratorijev Skupnosti Odločba Komisije 2006/677/ES z dne 29. septembra 2006 o določitvi smernic, ki določajo merila za izvajanje presoj v skladu z Uredbo (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta o izvajanju uradnega nadzora za preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali Uredba Komisije (ES) št. 1662/2006 z dne 6. novembra 2006 o spremembi Uredbe (ES) št. 853/2004 Evropskega parlamenta in Sveta o posebnih higienskih pravilih za živila živalskega izvora Uredba Komisije (ES) št. 1663/2006 z dne 6. novembra 2006 o spremembi Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 854/2004 o določitvi posebnih predpisov za organizacijo uradnega nadzora proizvodov živalskega izvora, namenjenih za prehrano ljudi Uredba Komisije (ES) št. 1664/2006 z dne 6. novembra 2006 o spremembi Uredbe (ES) št. 2074/2005 v zvezi z izvedbenimi ukrepi za nekatere proizvode živalskega izvora, namenjene za prehrano ljudi, in o razveljavitvi nekaterih izvedbenih ukrepov Uredba Komisije (ES) št. 1665/2006 z dne 6. novembra 2006 o spremembi Uredbe (ES) št. 2075/2005 o določitvi posebnih predpisov za uradni nadzor trihinel v mesu Uredba Komisije (ES) št. 1666/2006 z dne 6. novembra 2006 o spremembi Uredbe (ES) št. 2076/2005 o prehodnih ureditvah za izvajanje uredb Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 853/2004, (ES) št. 854/2004 in (ES) št. 882/2004 Odločba Komisije 2006/765/ES z dne 6. novembra 2006 o razveljavitvi nekaterih izvedbenih aktov o higieni živil in pravilih zdravstvenega varstva za proizvodnjo in dajanje na trg nekaterih proizvodov živalskega izvora, namenjenih za prehrano ljudi	
138/2007	26.10.2007	10.4.2008 UL L 100, str. 62 Dop. št. 19, str. 66	Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 183/2005 z dne 12. januarja 2005 o zahtevah glede higiene krme	1.5.2010

Številka sklepa	Datum sprejetja	Sklic na objavo	Vključeni pravni akt(-i)	Datum začetka veljavnosti
141/2007	26.10.2007	10.4.2008 UL L 100, str. 68 Dop. št. 19, str. 69	Direktiva 2006/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih in razveljavitvi Direktive 91/157/EGS	1.11.2010
1/2008	1.2.2008	12.6.2008 UL L 154, str. 1 Dop. št. 33, str. 1	Uredba Komisije (ES) št. 1882/2006 z dne 19. decembra 2006 o določitvi metod vzorčenja in analiz za uradni nadzor vsebnosti nitratov v nekaterih živilih Uredba Komisije (ES) št. 333/2007 z dne 28. marca 2007 o določitvi metod vzorčenja in analitskih metod za uradni nadzor vsebnosti svinca, kadmija, živega srebra, anorganskega kositra, 3-MCPD in benzo-a-pirena v živilih Odločba Komisije 2007/363/ES z dne 21. maja 2007 o smernicah za podporo državam članicam pri pripravi enotnega večletnega nacionalnega načrta nadzora, določenega v Uredbi (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta	1.5.2010
42/2008	25.4.2008	21.8.2008 UL L 223, str. 33 Dop. št. 52, str. 6	Uredba Komisije (ES) št. 646/2007 z dne 12. junija 2007 o izvajanju Uredbe (ES) št. 2160/2003 Evropskega parlamenta in Sveta glede cilja Skupnosti za zmanjšanje razširjenosti <i>Salmonella Enteritidis</i> in <i>Salmonella Typhimurium</i> v pitovnih piščancih in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1091/2005 Odločba Komisije 2007/407/ES z dne 12. junija 2007 o usklajenem spremljanju odpornosti proti protimikrobnim sredstvom salmonele pri perutnini in prašičih Odločba Komisije 2007/411/ES z dne 14. junija 2007 o prepovedi dajanja v promet proizvodov, pridobljenih iz goveda, rojenega ali rejenega v Združenem kraljestvu pred 1. avgustom 1996 za kakršen koli namen in izvzetju živali iz določenih ukrepov za nadzor in izkoreninjenje, ki so določeni v Uredbi (ES) št. 999/2001, ter razveljavitvi Odločbe Komisije 2005/598/ES Odločba Komisije 2007/453/ES z dne 29. junija 2007 o določitvi BSE-statusa držav članic ali tretjih držav ali njihovih regij v skladu z njihovim tveganjem BSE Odločba Komisije 2007/570/ES z dne 20. avgusta 2007 o spremembi Odločbe 2003/634/ES o odobritvi programov za pridobitev statusa odobrenih območij in odobrenih ribogojnic, prostih virusne hemoragične septikemije (VHS) in infekcijske hematopoetske nekroze (IHN) rib, znotraj neodobrenih območij	1.5.2010
46/2008	25.4.2008	21.8.2008 UL L 223, str. 40 Dop. št. 52, str. 13	Uredba (ES) št. 1924/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o prehranskih in zdravstvenih trditvah na živilih Uredba (ES) št. 1925/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o dodajanju vitaminov, mineralov in nekaterih drugih snovi živilom Direktiva Sveta 2007/61/ES z dne 26. septembra 2007 o spremembi Direktive 2001/114/ES o nekaterih vrstah delno ali v celoti dehidriranega konzerviranega mleka za prehrano ljudi	1.5.2010
58/2008	25.4.2008	21.8.2008 UL L 223, str. 58 Dop. št. 52, str. 31	Direktiva 2007/63/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o spremembi direktiv Sveta 78/855/EGS in 82/891/EGS glede zahteve po neodvisnem strokovnem poročilu ob združitvi ali delitvi delniških družb	1.12.2009
59/2008	25.4.2008	21.8.2008 UL L 223, str. 60 Dop. št. 52, str. 33	Direktiva 2007/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o uveljavljanju določenih pravic delničarjev družb, ki kotirajo na borzi	1.11.2010
65/2008	6.6.2008	25.9.2008 UL L 257, str. 27 Dop. št. 58, str. 9	Direktiva 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (preoblikovano)	1.11.2010

Številka sklepa	Datum sprejetja	Sklic na objavo	Vključeni pravni akt(i)	Datum začetka veljavnosti
			Direktiva 2006/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij (preoblikovano)	
66/2008	6.6.2008	25.9.2008 UL L 257, str. 29 Dop. št. 58, str. 11	Direktiva Komisije 2007/18/ES z dne 27. marca 2007 o spremembi Direktive 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede izvzetja nekaterih institucij iz področja njene uporabe ali njihove vključitve v področje njene uporabe ter glede obravnave izpostavljenosti do multilateralnih razvojnih bank	1.11.2010
73/2008	6.6.2008	25.9.2008 UL L 257, str. 37 Dop. št. 58, str. 19	Uredba (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov	1.4.2010
79/2008	4.7.2008	23.10.2008 UL L 280, str. 7 Dop. št. 64, str. 1	Direktiva 2007/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o spremembah Direktive Sveta 92/49/EGS in direktiv 2002/83/ES, 2004/39/ES, 2005/68/ES in 2006/48/ES glede postopkovnih pravil in ocenjevalnih meril za skrbno oceno pri pridobitvah in zvišanju deležev v finančnem sektorju	1.11.2010
95/2008	26.9.2008	20.11.2008 UL L 309, str. 12 Dop. št. 70, str. 1	Uredba Komisije (ES) št. 688/2006 z dne 4. maja 2006 o spremembi prilog III in XI Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 999/2001 glede spremljanja transmisivnih spongiformnih encefalopatij in snovi s specifičnim tveganjem pri govedu na Švedskem Uredba Komisije (ES) št. 722/2007 z dne 25. junija 2007 o spremembi prilog II, V, VI, VIII, IX in XI k Uredbi (ES) št. 999/2001 Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi predpisov za preprečevanje, nadzor in izkoreninjenje nekaterih transmisivnih spongiformnih encefalopatij Uredba Komisije (ES) št. 727/2007 z dne 26. junija 2007 o spremembi prilog I, III, VII in X k Uredbi (ES) št. 999/2001 Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi predpisov za preprečevanje, nadzor in izkoreninjenje nekaterih transmisivnih spongiformnih encefalopatij Uredba Komisije (ES) št. 1275/2007 z dne 29. oktobra 2007 o spremembi Priloge IX k Uredbi (ES) št. 999/2001 Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi predpisov za preprečevanje, nadzor in izkoreninjenje nekaterih transmisivnih spongiformnih encefalopatij Odločba Komisije 2007/667/ES z dne 15. oktobra 2007 o dovoljenju za uporabo ogroženega goveda do konca njegovega produktivnega življenja v Nemčiji po uradni potrditvi prisotnosti BSE	1.5.2010
101/2008	26.9.2008	20.11.2008 UL L 309, str. 24 Dop. št. 70, str. 12	Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1775/2005 z dne 28. septembra 2005 o pogojih za dostop do prenosnih omrežij zemeljskega plina	1.4.2010
109/2008	26.9.2008	20.11.2008 UL L 309, str. 39 Dop. št. 70, str. 28	Primerno je razširiti sodelovanje pogodbenic Sporazuma z vključitvijo Odločbe Komisije 2008/49/ES z dne 12. decembra 2007 o izvajanju informacijskega sistema za notranji trg (IMI) v zvezi z varstvom osebnih podatkov	9.9.2010
112/2008	7.11.2008	18.12.2008 UL L 339, str. 100 Dop. št. 79, str. 8	Uredba (ES) št. 842/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o določenih fluoriranih toplogrednih plinih	1.4.2010
122/2008	7.11.2008	18.12.2008 UL L 339, str. 114 Dop. št. 79, str. 23	Uredba Komisije (ES) št. 1379/2007 z dne 26. novembra 2007 o spremembi prilog IA, IB, VII in VIII k Uredbi (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o pošiljkah odpadkov za namene upoštevanja tehničnega napredka in sprememb, dogovorjenih na podlagi Baselske konvencije	1.4.2010
20/2009	5.2.2009	19.3.2009 UL L 73, str. 59 Dop. št. 16, str. 30	Odločba Komisije 2008/627/ES z dne 29. julija 2008 o prehodnem obdobju za revizijske dejavnosti nekaterih revizorjev ali revizijskih subjektov tretjih držav	1.11.2009

Številka sklepa	Datum sprejetja	Sklic na objavo	Vključeni pravni akt(i)	Datum začetka veljavnosti
21/2009	17.3.2009	28.5.2009 UL L 130, str. 1 Dop. št. 28, str. 1	Uredba (ES) št. 1760/2000 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 17. julija 2000 o uvedbi sistema za identifikacijo in registracijo govedi ter o označevanju govejega mesa in proizvodov iz govejega mesa in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 820/97 Uredba Komisije (ES) št. 1082/2003 z dne 23. junija 2003 o podrobnih pravilih za izvajanje Uredbe (ES) št. 1760/2000 Evropskega parlamenta in Sveta o najnižji ravni pregledov, ki jih je treba opraviti v okviru sistema za identifikacijo in registracijo govedi Uredba Komisije (ES) št. 499/2004 z dne 17. marca 2004 o spremembi Uredbe (ES) št. 1082/2003 glede roka in vzorca za poročanje v sektorju govedi Uredba Komisije (ES) št. 911/2004 z dne 29. aprila 2004 o izvajanju Uredbe (ES) št. 1760/2000 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z ušesnimi znamkami, potnimi listi in registri živali na gospodarstvu Uredba Komisije (ES) št. 644/2005 z dne 27. aprila 2005 o odobritvi posebnega sistema za identifikacijo govedi, gojenih za kulturne in zgodovinske namene v odobrenih prostorih, kot določa Uredba (ES) št. 1760/2000 Evropskega parlamenta in Sveta Odločba Komisije 2004/764/ES z dne 22. oktobra 2004 o podaljšanju skrajnega roka za pritrditev ušesnih znamk na določena goveda v naravnih rezervatih na Nizozemskem Odločba Komisije 2006/28/ES z dne 18. januarja 2006 o razširitvi najdaljšega roka za označevanje določene govedi z ušesno znamko Odločba Komisije 2006/132/ES z dne 13. februarja 2006 o priznavanju popolnega delovanja italijanske računalniške baze za goveda	1.5.2010
30/2009	17.3.2009	28.5.2009 UL L 130, str. 23 Dop. št. 28, str. 21	Uredba Komisije (ES) št. 1494/2007 z dne 17. decembra 2007 o določitvi oblike oznak in dodatnih zahtev glede označevanja v zvezi z izdelki in opremo, ki vsebujejo določene fluorirane toplogredne pline, v skladu z Uredbo (ES) št. 842/2006 Evropskega parlamenta in Sveta Uredba Komisije (ES) št. 1497/2007 z dne 18. decembra 2007 o določitvi standardnih zahtev glede preverjanja uhajanja za nepremične protipožarne sisteme, ki vsebujejo določene fluorirane toplogredne pline, v skladu z Uredbo (ES) št. 842/2006 Evropskega parlamenta in Sveta Uredba Komisije (ES) št. 1516/2007 z dne 19. decembra 2007 o določitvi standardnih zahtev za preverjanje uhajanj pri nepremični opremi za hlajenje in klimatizacijo ter toplotnih črpalkah, ki vsebujejo določene fluorirane toplogredne pline, v skladu z Uredbo (ES) št. 842/2006 Evropskega parlamenta in Sveta	1.4.2010
41/2009	24.4.2009	25.6.2009 UL L 162, str. 16 Dop. št. 33, str. 1	Uredba Komisije (ES) št. 1237/2007 z dne 23. oktobra 2007 o spremembi Uredbe (ES) št. 2160/2003 Evropskega parlamenta in Sveta ter Odločbe 2006/696/ES v zvezi z dajanjem na trg jajc iz jat kokoši nesnic, ki so okužene s salmonelo Uredba Sveta (ES) št. 1560/2007 z dne 17. decembra 2007 o spremembi Uredbe (ES) št. 21/2004 glede datuma uvedbe elektronske identifikacije za ovce in koze Odločba Komisije 2007/616/ES z dne 5. septembra 2007 o spremembi odločb 2001/881/ES in 2002/459/ES glede seznama mejnih kontrolnih točk	1.5.2010

Številka sklepa	Datum sprejetja	Sklic na objavo	Vključeni pravni akt(i)	Datum začetka veljavnosti
			Odločba Komisije 2007/843/ES z dne 11. decembra 2007 o odobritvi programov nadzora salmonele v matičnih jatah <i>Gallus gallus</i> v nekaterih tretjih državah v skladu z Uredbo (ES) št. 2160/2003 Evropskega parlamenta in Sveta in o spremembi Odločbe 2006/696/ES v zvezi z nekaterimi zahtevami javnozdravstvenega varstva pri uvozu perutnine in valilnih jajc Odločba Komisije 2007/848/ES z dne 11. decembra 2007 o odobritvi nekaterih nacionalnih programov za nadzor salmonele v jatah nesnic vrste <i>Gallus gallus</i> Odločba Komisije 2007/849/ES z dne 12. decembra 2007 o odobritvi sprememb nacionalnega programa za nadzor salmonele v matičnih jatah vrste <i>Gallus gallus</i>, ki jih je predložila Finska Odločba Komisije 2007/873/ES z dne 18. decembra 2007 o odobritvi nacionalnega programa za nadzor salmonele v matičnih jatah vrste <i>Gallus gallus</i>, ki ga je predložila Bolgarija Odločba Komisije 2007/874/ES z dne 18. decembra 2007 o odobritvi nacionalnega programa za nadzor salmonele v matičnih jatah vrste <i>Gallus gallus</i>, ki ga je predložila Romunija	
45/2009	9.6.2009	25.6.2009 UL L 162, str. 23 Dop. št. 33, str. 8	Direktiva 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu	1.5.2010
52/2009	24.4.2009	25.6.2009 UL L 162, str. 34 Dop. št. 33, str. 23	Uredba Komisije (ES) št. 669/2008 z dne 15. julija 2008 o izpolnjevanju Priloge IC k Uredbi (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o pošiljkah odpadkov	1.4.2010
61/2009	29.5.2009	3.9.2009 UL L 232, str. 13 Dop. št. 47, str. 14	Uredba (ES) št. 726/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o postopkih Skupnosti za pridobitev dovoljenja za promet in nadzor zdravil za humano in veterinarsko uporabo ter o ustanovitvi Evropske agencije za zdravila Direktiva 2004/27/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o spremembah Direktive 2001/83/ES o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini Direktiva 2004/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o spremembi Direktive 2001/82/ES o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v veterinarski medicini Direktiva 2004/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o spremembi Direktive 2001/83/ES o Kodeksu Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini glede tradicionalnih zdravil rastlinskega izvora Uredba Komisije (ES) št. 2049/2005 z dne 15. decembra 2005 o določitvi pravil v zvezi s plačevanjem pristojbin Evropski agenciji za zdravila s strani mikro, malih in srednje velikih podjetij in o nujenju upravne pomoči mikro, malim in srednje velikim podjetjem s strani Evropske agencije za zdravila v skladu z Uredbo (ES) št. 726/2004 Evropskega parlamenta in Sveta Uredba Komisije (ES) št. 507/2006 z dne 29. marca 2006 o pogojnem dovoljenju za promet zdravil za humano uporabo, ki sodijo na področje uporabe Uredbe (ES) št. 726/2004 Evropskega parlamenta in Sveta	23.12.2009
62/2009	29.5.2009	3.9.2009 UL L 232, str. 18 Dop. št. 47, str. 18	Direktiva Komisije 2005/28/ES z dne 8. aprila 2005 o načelih in podrobnih smernicah za dobro klinično prakso v zvezi z zdravili v preskušanju za humano uporabo ter o zahtevah za pridobitev dovoljenja za proizvodnjo ali uvoz takšnih izdelkov Uredba Komisije (ES) št. 1277/2005 z dne 27. julija 2005 o določitvi izvedbenih pravil za Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 273/2004 o predhodnih sestavinah pri prepovedanih drogah in Uredbo Sveta (ES) št. 111/2005 o določitvi pravil za nadzor trgovine s predhodnimi sestavinami za prepovedane droge med Skupnostjo in tretjimi državami	1.3.2010

Številka sklepa	Datum sprejetja	Sklic na objavo	Vključeni pravni akt(i)	Datum začetka veljavnosti
			Uredba Sveta (ES) št. 1905/2005 z dne 14. novembra 2005 o spremembi Uredbe (ES) št. 297/95 o pristojbinah, ki se plačujejo Evropski agenciji za zdravila	
107/2009	22.10.2009	17.12.2009 UL L 334, str. 4 Dop. št. 68, str. 4	Uredba (ES) št. 544/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o spremembi Uredbe (ES) št. 717/2007 o gostovanju v javnih mobilnih telefonskih omrežjih znotraj Skupnosti in Direktive 2002/21/ES o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve	1.4.2010
116/2009	22.10.2009	17.12.2009 UL L 334, str. 19 Dop. št. 68, str. 19	Priporočilo Komisije 2009/385/ES z dne 30. aprila 2009 o dopolnitvi priporočil 2004/913/ES in 2005/162/ES glede sistema prejemkov direktorjev javnih družb	1.11.2010
129/2009	4.12.2009	11.3.2010 UL L 62, str. 18 Dop. št. 12, str. 17	Uredba Komisije (ES) št. 658/2007 z dne 14. junija 2007 o denarnih kaznih za kršitev nekaterih obveznosti v zvezi z dovoljenji za promet, izdanimi v skladu z Uredbo (ES) št. 726/2004 Evropskega parlamenta in Sveta	1.8.2010
150/2009	4.12.2009	11.3.2010 UL L 62, str. 51 Dop. št. 12, str. 50	Uredba Komisije (ES) št. 308/2009 z dne 15. aprila 2009 o spremembi priloge IIIA in VI k Uredbi (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o pošiljkah odpadkov zaradi prilagoditve znanstvenemu in tehničnemu napredku	1.4.2010
160/2009	4.12.2009	11.3.2010 UL L 62, str. 67 Dop. št. 12, str. 65	Sodelovanje pogodbenic Sporazuma je primerno razširiti tako, da se vključi Uredba Sveta (ES) št. 2062/94 z dne 18. julija 1994 o ustanovitvi Evropske agencije za varnost in zdravje pri delu, kakor je bila spremenjena z uredbami Sveta (ES) št. 1643/95, (ES) št. 1654/2003 in (ES) št. 1112/2005	15.4.2010
7/2010	29.1.2010	22.4.2010 UL L 101, str. 14 Dop. št. 19, str. 14	Uredba Komisije (ES) št. 506/2007 z dne 8. maja 2007 o zahtevah glede preskusov in informacij, ki jih morajo izpolniti uvozniki ali proizvajalci nekaterih prednostnih snovi v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 793/93 o oceni in nadzoru tveganja, ki ga predstavljajo obstoječe snovi Uredba Komisije (ES) št. 465/2008 z dne 28. maja 2008 o uvedbi, v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 793/93, zahtev glede preskusov in informacij, ki jih morajo izpolniti uvozniki in proizvajalci nekaterih snovi, ki so lahko obstojne, strupene in se lahko kopičijo v organizmih ter so navedene na Evropskem seznamu obstoječih komercialnih kemičnih snovi Uredba Komisije (ES) št. 466/2008 z dne 28. maja 2008 o uvedbi zahtev glede preskusov in informacij, ki jih morajo izpolniti uvozniki in proizvajalci nekaterih prednostnih snovi v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 793/93 o oceni in nadzoru tveganja, ki ga predstavljajo obstoječe snovi Direktiva 2008/103/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o spremembi Direktive 2006/66/ES o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih glede dajanja baterij in akumulatorjev na trg	1.11.2010
11/2010	29.1.2010	22.4.2010 UL L 101, str. 21 Dop. št. 19, str. 21	Direktiva 2008/57/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o interoperabilnosti železniškega sistema v Skupnosti	1.10.2010
12/2010	29.1.2010	22.4.2010 UL L 101, str. 22 Dop. št. 19, str. 23	Odločba Komisije 2009/460/ES z dne 5. junija 2009 o sprejetju skupne varnostne metode za oceno doseganja varnostnih ciljev, kot je navedeno v členu 6 Direktive 2004/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta Odločba Komisije 2009/561/ES z dne 22. julija 2009 o spremembi Odločbe 2006/679/ES o tehnični specifikaciji za interoperabilnost v zvezi s podsistemom vodenje-upravljanje in signalizacija vseevropskega železniškega sistema za konvencionalne hitrosti	1.10.2010

Številka sklepa	Datum sprejetja	Sklic na objavo	Vključeni pravni akt(i)	Datum začetka veljavnosti
17/2010	1.3.2010	10.6.2010 UL L 143, str. 1 Dop. št. 30, str. 1	Uredba Komisije (ES) št. 479/2007 z dne 27. aprila 2007 o spremembi Uredbe Komisije (ES) št. 2076/2005 o prehodnih ureditvah za izvajanje uredb Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 853/2004, (ES) št. 854/2004 in (ES) št. 882/2004 ter o spremembi uredb (ES) št. 853/2004 in (ES) št. 854/2004 Uredba Komisije (ES) št. 1243/2007 z dne 24. oktobra 2007 o spremembi Priloge III k Uredbi (ES) št. 853/2004 Evropskega parlamenta in Sveta o posebnih higienskih pravilih za živila živalskega izvora Uredba Komisije (ES) št. 1244/2007 z dne 24. oktobra 2007 o spremembi Uredbe (ES) št. 2074/2005 v zvezi z izvajanjem ukrepov za nekatere proizvode živalskega izvora, namenjene za prehrano ljudi, in določiti posebnih pravil uradnega nadzora pri pregledu mesa Uredba Komisije (ES) št. 1245/2007 z dne 24. oktobra 2007 spremembi Priloge I k Uredbi (ES) št. 2075/2005 glede uporabe raztopine pepsina za odkrivanje <i>Trichinella</i> v mesu Uredba Komisije (ES) št. 1246/2007 z dne 24. oktobra 2007 o spremembi Uredbe (ES) št. 2076/2005 glede podaljšanja prehodnega obdobja, odobrenega nosilcem živilske dejavnosti, ki uvažajo ribje olje, namenjeno za prehrano ljudi Uredba Komisije (ES) št. 1441/2007 z dne 5. decembra 2007 o spremembi Uredbe (ES) št. 2073/2005 o mikrobioloških merilih za živila	1.5.2010
18/2010	1.3.2010	10.6.2010 UL L 143, str. 4 Dop. št. 30, str. 4	Uredba Sveta (ES) št. 301/2008 z dne 17. marca 2008 o prilagoditvi Priloge I k Uredbi (ES) št. 882/2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali Uredba Komisije (ES) št. 737/2008 z dne 28. julija 2008 o imenovanju referenčnih laboratorijev Skupnosti za bolezni rakov, steklino in govejo tuberkulozo, določiti dodatnih pristojnosti in nalog referenčnih laboratorijev Skupnosti za steklino in govejo tuberkulozo ter spremembi Priloge VII k Uredbi (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta Uredba Komisije (ES) št. 1019/2008 z dne 17. oktobra 2008 o spremembi Priloge II k Uredbi (ES) št. 852/2004 Evropskega parlamenta in Sveta o higieni živil Uredba Komisije (ES) št. 1020/2008 z dne 17. oktobra 2008 o spremembi Prilog II in III k Uredbi (ES) št. 853/2004 Evropskega parlamenta in Sveta o posebnih higienskih pravilih za živila živalskega izvora ter Uredbe (ES) št. 2076/2005 v zvezi z označevanjem identifikacije, surovim mlekom in mlečnimi izdelki, jajci in jajčnimi izdelki ter nekaterimi ribiškimi proizvodi Uredba Komisije (ES) št. 1021/2008 z dne 17. oktobra 2008 o spremembi Prilog I, II in III k Uredbi (ES) št. 854/2004 Evropskega parlamenta in Sveta o posebnih pravilih za organizacijo uradnega nadzora proizvodov živalskega izvora, namenjenih prehrani ljudi ter Uredbe (ES) št. 2076/2005 v zvezi z živimi školjkami, nekaterimi ribiškimi proizvodi in osebjem, ki pomaga pri uradnih nadzorih v klavnicah Uredba Komisije (ES) št. 1022/2008 z dne 17. oktobra 2008 o spremembi Uredbe (ES) št. 2074/2005 v zvezi z mejnimi vrednostmi skupnega hlapnega bazičnega dušika (TVB-N)	1.5.2010

Številka sklepa	Datum sprejetja	Sklic na objavo	Vključeni pravni akt(i)	Datum začetka veljavnosti
			Uredba Komisije (ES) št. 1023/2008 z dne 17. oktobra 2008 o spremembi Uredbe (ES) št. 2076/2005 glede podaljšanja prehodnega obdobja, odobrenega nosilcem živilske dejavnosti, ki uvažajo ribje olje, namenjeno za prehrano ljudi Uredba Komisije (ES) št. 1029/2008 z dne 20. oktobra 2008 o spremembi Uredbe (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta za posodobitev sklicevanja na nekatere evropske standarde Uredba Komisije (ES) št. 1250/2008 z dne 12. decembra 2008 o spremembi Uredbe (ES) št. 2074/2005 v zvezi z zahtevami za izdajo spriceval za ribiške proizvode, žive školjke, iglokožce, plaščarje in morske polže, namenjene za prehrano ljudi Odločba Komisije 2008/337/ES z dne 24. aprila 2008 o spremembi Odločbe 2006/968/ES o izvajanju Uredbe Sveta (ES) št. 21/2004 glede smernic in postopkov za identifikacijo in registracijo ovc in koz Odločba Komisije 2008/654/ES z dne 24. julija 2008 o smernicah za pomoč državam članicam pri pripravi letnega poročila o enotnem večletnem nacionalnem načrtu nadzora iz Uredbe (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta	
19/2010	12.3.2010	10.6.2010 UL L 143, str. 8 Dop. št. 30, str. 9	Uredba Komisije (ES) št. 832/2007 z dne 16. julija 2007 o spremembi Uredbe (ES) št. 197/2006 glede uporab nekdanjih živil in podaljšanja veljavnosti prehodnih ukrepov v zvezi s takimi živali Uredba Komisije (ES) št. 829/2007 z dne 28. junija 2007 o spremembi prilog I, II, VII, VIII, X in XI k Uredbi (ES) št. 1774/2002 Evropskega parlamenta in Sveta glede dajanja na trg določenih živalskih stranskih proizvodov Uredba Komisije (ES) št. 1432/2007 z dne 5. decembra 2007 o spremembi prilog I, II in VI k Uredbi (ES) št. 1774/2002 Evropskega parlamenta in Sveta o označevanju in prevozu živalskih stranskih proizvodov Uredba Komisije (ES) št. 1576/2007 z dne 21. decembra 2007 o spremembi Uredbe (ES) št. 92/2005 o izvajanju Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1774/2002 glede načinov odstranjevanja oziroma uporabe živalskih stranskih proizvodov	1.5.2010
23/2010	12.3.2010	10.6.2010 UL L 143, str. 16 Dop. št. 30, str. 19	Direktive Komisije (Euratom, ESPJ, ES) št. 96/3, 98/28/ES in 2004/4/ES so bile ponovno vključene	1.5.2010
27/2010	12.3.2010	10.6.2010 UL L 143, str. 20 Dop. št. 30, str. 26	Uredba Komisije (ES) št. 303/2008 z dne 2. aprila 2008 o določitvi minimalnih zahtev in pogojev za vzajemno priznavanje za izdajanje spriceval podjetjem in osebju glede nepremične opreme za hlajenje in klimatizacijo ter toplotnih črpalk, ki vsebujejo določene fluorirane toplogredne pline, v skladu z Uredbo (ES) št. 842/2006 Evropskega parlamenta in Sveta Uredba Komisije (ES) št. 304/2008 z dne 2. aprila 2008 o določitvi minimalnih zahtev in pogojev za vzajemno priznavanje za izdajanje spriceval podjetjem in osebju glede nepremičnih protipožarnih sistemov in gasilnih aparatov, ki vsebujejo določene fluorirane toplogredne pline, v skladu z Uredbo (ES) št. 842/2006 Evropskega parlamenta in Sveta Uredba Komisije (ES) št. 305/2008 z dne 2. aprila 2008 o določitvi minimalnih zahtev in pogojev za vzajemno priznavanje za izdajanje spriceval osebju, ki zajema določene fluorirane toplogredne pline iz visokonapetostnih stikalnih mehanizmov, v skladu z Uredbo (ES) št. 842/2006 Evropskega parlamenta in Sveta	1.11.2010

Številka sklepa	Datum sprejetja	Sklic na objavo	Vključeni pravni akt(-i)	Datum začetka veljavnosti
			Uredba Komisije (ES) št. 306/2008 z dne 2. aprila 2008 o določitvi minimalnih zahtev in pogojev za vzajemno priznavanje za izdajanje spričeval osebju, ki zajema nekatera topila na osnovi fluoriranih toplogrednih plinov iz opreme, v skladu z Uredbo (ES) št. 842/2006 Evropskega parlamenta in Sveta Uredba Komisije (ES) št. 307/2008 z dne 2. aprila 2008 o določitvi minimalnih zahtev za programe usposabljanja in pogojev za vzajemno priznavanje potrdil o usposabljanju za osebje glede klimatskih naprav v nekaterih motornih vozilih, ki vsebujejo določene fluorirane toplogredne pline, v skladu z Uredbo (ES) št. 842/2006 Evropskega parlamenta in Sveta Uredba Komisije (ES) št. 308/2008 z dne 2. aprila 2008 o določitvi obrazca uradnega obvestila o programih držav članic za usposabljanje in izdajanje spričeval v skladu z Uredbo (ES) št. 842/2006 Evropskega parlamenta in Sveta	
29/2010	12.3.2010	10.6.2010 UL L 143, str. 24 Dop. št. 30, str. 31	Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2008/110/ES z dne 16. decembra 2008 o spremembah Direktive 2004/49/ES o varnosti na železnica Skupnosti (Direktiva o varnosti na železnica)	1.10.2010

Seznam naravnih mineralnih vod, ki jih priznavata Islandija in Norveška

(To besedilo razveljavlja in nadomešča besedilo, objavljeno v UL C 28, 4.2.2010, str. 24 in v Dopolnilu EGP št. 5, 4.2.2010, str. 1)

(2010/C 341/09)

V skladu s členom 1 Direktive 2008/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o izkoriščanju in trženju naravnih mineralnih vod ⁽¹⁾, kakor je vključena v točko 54zzzzd poglavja XII Priloge II k Sporazumu EGP, se objavi seznam priznanih naravnih mineralnih vod.

Seznam naravnih mineralnih vod, ki jih priznava Islandija

Blagovna znamka	Ime izvira	Kraj izkoriščanja
Icelandic Glacial	Ölfus Spring	Hlíðarendi, Ölfus, Selfoss

Seznam naravnih mineralnih vod, ki jih priznava Norveška

Blagovna znamka	Ime izvira	Kraj izkoriščanja
Best naturlig mineralvann	Kastbrekka	Kambrekka/Trondheim
Bonaqua Silver	Telemark kilden	Fyresdal
Farris	Kong Olavs kilde	Larvik
Fjellbekk	Ivar Aasen kilde	Volda
Isbre	Isbre kilden	Buhaugen, Osa, Ulvik
Isklar	Isklar kildene	Vikebygd i Ullensvang
Modal	Modal kilden	Fyresdal
Naturlig mineralvann fra Villmark kilden på Rustad Gård	Villmark kilden på Rustad gård	Rustad/Elverum
Olden	Blåfjell kilden	Olderdalen
Osa	Osa kilden	Ulvik/Hardanger

⁽¹⁾ UL L 164, 26.6.2009, str. 45.

V

(Objave)

UPRAVNI POSTOPKI

EVROPSKA KOMISIJA

Razpis za zbiranje predlogov – EACEA/41/10 za izvajanje programa Erasmus Mundus 2009–2013 za leto 2011

(2010/C 341/10)

Akcija 1 – Skupni programi**Akcija 2 – Partnerstva****Akcija 3 – Promocija evropskega visokošolskega izobraževanja**

CILJI PROGRAMA

Splošni cilji programa Erasmus Mundus so: promovirati evropsko visokošolsko izobraževanje, prispevati k razširitvi in izboljšanju poklicnih možnosti za študente ter omogočati medkulturno razumevanje s sodelovanjem s tretjimi državami v skladu s cilji zunanje politike EU in tako prispevati k trajnostnemu razvoju tretjih držav na področju visokošolskega izobraževanja.

Posebni cilji programa so:

- spodbujati strukturirano sodelovanje med visokošolskimi ustanovami in povečevati ponudbo visokokakovostnega visokošolskega izobraževanja kot resnično evropsko dodano vrednost, ki bo privlačna tako v Evropski uniji kot tudi onstran njenih meja, z namenom ustvarjanja centrov odličnosti,
- prispevati k vzajemni bogatitvi družb in v ta namen razvijati usposobljenost moških in žensk, da bodo pridobili ustrezne kompetence zlasti za trg dela, da bodo odprtega duha in z mednarodnimi izkušnjami, s spodbujanjem mobilnosti za najbolj nadarjene študente in akademike iz tretjih držav, da bi pridobili kvalifikacije in/ali izkušnje v Evropski uniji, ter mobilnosti najbolj nadarjenih evropskih študentov in akademikov v tretje države,
- prispevati k razvoju človeških virov in zmogljivosti za mednarodno sodelovanje visokošolskih ustanov v tretjih državah s povečevanjem mobilnosti med Evropsko unijo in tretjimi državami,
- izboljšati dostopnost ter okrepiti profil in prepoznavnost evropskega visokošolskega izobraževanja v svetu, in tudi njegovo privlačnost tako za državljane tretjih držav kot tudi za evropske državljane.

Programski vodnik za Erasmus Mundus in ustrezne prijavnice za vse tri akcije so na voljo na naslednjem naslovu:

http://eacea.ec.europa.eu/erasmus_mundus/funding/higher_education_institutions_en.php

A. Akcija 1 – Skupni programi Erasmus Mundus

Akcijo, katere namen je krepitev sodelovanja med visokošolskimi izobraževalnimi ustanovami in akademskim osebjem v Evropi in tretjih državah z namenom oblikovanja centrov odličnosti in zagotavljanja visoko usposobljenih človeških virov, sestavlja dve podakciji:

- Akcija 1A – magistrski programi Erasmus Mundus (Erasmus Mundus Master Course – EMMC) in
- Akcija 1B – skupni doktorski programi Erasmus Mundus (Erasmus Mundus Joint Doctorate – EMJD),

katerih namen je podpora podiplomskim študijskim programom izjemne akademske kakovosti, ki so jih skupaj pripravili konzorciji evropskih univerz, in kjer je to ustrezno, tudi univerz tretjih držav, in ki lahko prispevajo k izboljšani prepoznavnosti ter večji privlačnosti evropskega visokošolskega sektorja. Ti skupni programi morajo vključevati mobilnost med univerzami znotraj konzorcija in voditi k podelitvi priznanih skupnih, dvojnih ali večkratnih diplom.

A.1 Upravičeni kandidati in sestava konzorcijev

Pogoji za upravičene kandidate in za sestavo konzorcija so določeni v programskem vodniku v poglavjih 4.2.1 za Akcijo 1A in 5.2.1 za Akcijo 1B.

A.2 Upravičene aktivnosti

Upravičene aktivnosti so določene v programskem vodniku v poglavjih 4.2.2 za Akcijo 1A in 5.2.2 za Akcijo 1B. Tematske prednostne naloge za ta razpis niso opredeljene.

A.3 Merila za dodelitev

Prijave za Akcijo 1A in Akcijo 1B bodo ocenjene v skladu z naslednjimi merili za dodelitev:

— za Akcijo 1A – magistrski programi Erasmus Mundus (Erasmus Mundus Master Course – EMMC)

Merila	Ponder
1. Akademska kakovost	30 %
2. Integriranost programa	25 %
3. Vodenje programa, prepoznavnost in trajnostni ukrepi	20 %
4. Infrastruktura za študente in nadaljnje spremljanje študentov	15 %
5. Zagotavljanje in vrednotenje kakovosti	10 %
Skupaj	100 %

— Akcija 1B – skupni doktorski programi Erasmus Mundus (Erasmus Mundus Joint Doctorate – EMJD)

Merila	Ponder
1. Akademska kakovost in kakovost raziskovanja	25 %
2. Sestava partnerstva in izkušnost partnerjev	25 %
3. Evropsko povezovanje in delovanje programa	20 %
4. Določbe za kandidate, prejemnike štipendije EMJD	15 %
5. Vodenje, trajnost in zagotavljanje kakovosti programa	15 %
Skupaj	100 %

A.4 Proračun

Ta razpis za zbiranje predlogov nima neposrednega vpliva na proračun v letu 2011. Cilj razpisa je izbrati:

— za Akcijo 1A (EMMC): 10 novih prijav in največ 22 obnovitvenih,

— za Akcijo 1B (EMJD): 10 novih prijav.

Za vsako izbrano prijavo bo poleti 2011 izdan petletni okvirni sporazum o partnerstvu. Ti sporazumi bodo vodili k sklenitvi enoletnih posebnih sporazumov o dotacijah, s pričetkom z akademskim letom 2012/2013, in bodo na eni strani vključevali finančno podporo konzorcijem, ki izvajajo skupne programe, na drugi pa za vsako posamezno leto določeno število štipendij za študente iz Evropske unije in iz tretjih držav in za doktorske kandidate in profesorje.

A.5 Rok za oddajo prijav

Skrajni rok za oddajo prijav za Akcijo 1A – magistrski programi Erasmus Mundus (EMMC) in Akcijo 1B – skupni doktorski programi Erasmus Mundus (EMJD) je 29. april 2011 do 12:00 (opoldan) po srednje evropskem času.

Izvajalska agencija je vzpostavila sistem za elektronsko oddajo prijav. Za navedeni razpis za zbiranje predlogov morajo prijavitelji prijave poslati na elektronskem obrazcu, ki bo prijaviteljem na voljo od februarja 2011.

Ta obrazec (vključno s prilogami) bo štel kot dokončna prijava.

Upošteevane bodo samo prijave, ki bodo oddane do roka in bodo skladne z zahtevami, navedenimi na ustreznem obrazcu za prijavo. Prijave, poslane po navadni pošti (papirnat), po faksu ali neposredno po e-pošti, ne bodo upošteevane.

Za lažji izbor strokovnjakov z ustreznim akademskim in raziskovalnim strokovnim znanjem vabimo prijavitelje Akcije 1A (magistrski programi Erasmus Mundus – EMMC) in Akcije 1B (skupni doktorski programi Erasmus Mundus – EMJD), da predložijo kratek opis skupnega programa (največ eno stran, ki vključuje naslov, zajeto(-e) temo(-e)/področje(-a), ključne partnerje in kratek povzetek sheme programa ter ključne značilnosti) najmanj en mesec pred navedenim rokom za oddajo (tj. do 31. marca 2011). Obrazec za kratek opis in ustrezní postopek pošiljanja sta na voljo na strani:

http://eacea.ec.europa.eu/erasmus_mundus/funding/higher_education_institutions_en.php

B. Akcija 2 – Erasmus Mundus partnerstva

Namen te akcije je krepitev sodelovanja med visokošolskimi ustanovami v Evropi in tretjih državah s spodbujanjem mobilnosti na ravni dodiplomskih in podiplomskih študentov, doktorskih kandidatov, raziskovalcev, profesorjev in administrativnega osebja (vse regije in vsa področja ne vključujejo nujno vseh tokov mobilnosti).

Akcija 2 – partnerstva Erasmus Mundus (EMA2) je razdeljena na dva sklopa:

- Erasmus Mundus akcija 2-SKLOP 1 – partnerstva z državami, ki jih pokrivajo instrumenti ENPI, DCI, EDF in IPA ⁽¹⁾ (nekadaj program Erasmus Mundus „External Cooperation Window“ – področje zunanjega sodelovanja),
- Erasmus Mundus akcija 2-SKLOP 2 – partnerstvo z državami in področji, ki jih pokrivajo instrumenti za industrijsko razvite države (ICI).

B.1 Upravičeni kandidati, države in sestava partnerstev

Pogoji, ki veljajo za upravičene kandidate in sestavo partnerstev, so določeni v programskem vodniku v poglavju 6.1.2.a za EMA2-SKLOP 1 in v poglavju 6.2.2.a za EMA2-SKLOP 2 ter v Navodilih za razpis za zbiranje predlogov EACEA 41/10 v poglavju 5.3.1 za EMA2-SKLOP 1 in v poglavju 5.3.2 za EMA2-SKLOP 2.

B.2 Upravičene aktivnosti

Upravičene dejavnosti so določene v „Programskem vodniku Erasmus Mundus 2009–2013“ v poglavju 6.1.2.b za EMA2-SKLOP 1 in v poglavju 6.2.2.b za EMA2-SKLOP 2 ter v „Navodilih za razpis za zbiranje predlogov EACEA 41/10“ v poglavju 5.3.1 za EMA2-SKLOP 1 in v poglavju 5.3.2 za EMA2-SKLOP 2.

⁽¹⁾ ENPI – instrument za evropske sosedске in partnerske države.

DCI – instrument za razvojno sodelovanje.

IPA – instrument za predpristopno pomoč.

EDF – Evropski razvojni sklad (ERS) je glavni instrument za zagotavljanje pomoči Skupnosti za razvoj sodelovanja na podlagi Cotonoujskega sporazuma: „Sporazum o partnerstvu med članicami skupine afriških, karibskih in pacifiških držav na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi.“

B.3 Merila za dodelitev

Prijave za EMA2-SKLOP 1 bodo ocenjene v skladu z naslednjimi merili za dodelitev:

Merila	Ponder
1. Relevantnost	25 %
2. Kakovost	65 %
2.1 Sestava partnerstva in mehanizmi sodelovanja	20 %
2.2 Organizacija in izvajanje mobilnosti	25 %
2.3 Infrastruktura za študente/osebje in nadaljnje spremljanje	20 %
3. Trajnost	10 %
Skupaj	100 %

Prijave za EMA2-SKLOP 2 bodo ocenjene v skladu z naslednjimi merili za dodelitev:

Merila	Ponder
1. Relevantnost	25 %
2. Prispevek k odličnosti	25 %
3. Kakovost	50 %
3.1 Sestava partnerstva in mehanizmi sodelovanja	15 %
3.2 Organizacija in izvajanje mobilnosti	20 %
3.3 Infrastruktura za študente/osebje in nadaljnje spremljanje	15 %
Skupaj	100 %

B.4 Proračun ⁽²⁾

Celotna razpoložljiva vsota v okviru tega razpisa za oddajo predlogov znaša približno 95,6 milijona EUR in je namenjen za mobilnost najmanj 3 265 posameznikov.

Razpoložljivi proračun za EMA2-SKLOP 1 znaša 89,3 milijona EUR in je namenjen za mobilnost najmanj 3 125 posameznikov.

Razpoložljivi proračun za EMA2-SKLOP 2 znaša 6,3 milijona EUR in je namenjen za mobilnost najmanj 140 posameznikov.

B.5 Rok za oddajo prijav

Rok za oddajo prijav za Erasmus Mundus akcijo 2 – partnerstva je **29. april 2011 (datum poštnega žiga)**.

Prijave za dotacijo je potrebno poslati po pošti na naslednji naslov:

Education, Audiovisual and Culture Executive Agency
 Call for proposals EACEA/41/10 — Action 2
 Attn Mr Joachim Fronia
 BOUR 02/29
 Avenue du Bourget 1
 1040 Bruxelles/Brussel
 BELGIQUE/BELGIË

Upošteevane bodo samo prijave, ki bodo oddane do roka in bodo skladne z zahtevami, določenimi na obrazcu za prijavo. Prijave, poslane samo po faksu ali samo po e-pošti, ne bodo upošteevane.

⁽²⁾ Vsota je odvisna od sprejema proračuna EU za leto 2011.

Če prijavitelj pošilja več prijav, mora biti vsaka prijava v svoji pisemski ovojnici.

C. Akcija 3 – Promocija evropskega visokošolskega izobraževanja

Namen akcije je promocija evropskega visokošolskega izobraževanja s pomočjo ukrepov za izboljšanje privlačnosti, profila, podobe in prepoznavnosti evropskega visokošolskega izobraževanja v svetu ter izboljšanje njegove dostopnosti, in podpora mednarodnim pobudam, študijem, projektom, dogodkom in drugim dejavnostim v zvezi z mednarodno razsežnostjo vseh vidikov visokošolskega izobraževanja, kot so promocija, dostopnost, zagotavljanje kakovosti, priznavanje kreditnih točk, priznavanje evropskih kvalifikacij v tujini in vzajemno priznavanje kvalifikacij s tretjimi državami, razvoj učnega načrta, mobilnost, kakovost storitev itd.

Aktivnosti Akcije 3 se lahko izvajajo v različnih oblikah (konference, seminarji, delavnice, študije, analize, pilotni projekti, nagrade, mednarodne mreže, izdelava gradiva za objavo, razvoj informacijskih, komunikacijskih in tehnoloških orodij) in kjer koli na svetu.

C.1 Upravičeni kandidati in sestava konzorcijev

Pogoji za upravičene kandidate in sestavo konzorcija so določeni v programskem vodniku v poglavju 7.2.1.

C.2 Upravičene aktivnosti

Upravičene dejavnosti so določene v programskem vodniku v poglavju 7.2.2.

Za namene tega razpisa za zbiranje predlogov naj se projekti nanašajo na eno od naslednjih prednostnih področij:

- projekti, ki se osredotočajo na promocijo evropskega visokošolskega izobraževanja na določenih geografskih področjih (prednost bodo imela področja, ki so bila do zdaj v projektih Erasmus Mundus manj zastopana: npr. Afrika in industrijsko razvite države),
- projekti, katerih namen je izboljšanje storitev za mednarodne študente in doktorske kandidate,
- projekti, ki bodo vključevali mednarodno razsežnost za zagotavljanje kakovosti,
- projekti, katerih namen je krepiti povezave med evropskim visokošolskim izobraževanjem in raziskavami,
- projekti, ki spodbujajo možnosti evropskega študija za doktorske kandidate,
- projekti, ki spodbujajo vključevanje evropskih študentov v programe Erasmus Mundus.

Projekti, namenjeni naslednjim dejavnostim, se ne bodo financirali:

dejavnosti, ki se izvajajo v zvezi z internacionalizacijo ERASMUS tematskih mrež.

C.3 Merila za Dodelitev

Prijave za Akcijo 3 bodo ocenjene v skladu z naslednjimi merili za dodelitev:

Merila	Ponder
1. Relevantnost projekta za program Erasmus Mundus	25 %
2. Pričakovan učinek projekta na povečanje privlačnosti evropskega visokošolskega izobraževanja v svetu	25 %
3. Načrti za razširjanje rezultatov projekta in izkušenj, zagotavljanje kakovosti, ter načrti za trajnost in dolgoročno izkoriščanje rezultatov	15%
4. Sestava konzorcija in mehanizmi sodelovanja	15 %
5. Delovni načrt in proračun	20 %
Skupaj	100 %

C.4 Proračun ⁽³⁾

Namen razpisa za zbiranje predlogov je izbrati 6 projektov. Celoten proračun, namenjen sofinanciranju projektov na podlagi tega razpisa za zbiranje predlogov, je 1,3 milijona EUR. Dodeljene dotacije se bodo razlikovale glede na obseg izbranih projektov (običajno med 100 000 in 350 000 EUR za projekt). Agencija bo projekt sofinancirala do višine največ 75 % celotnih upravičenih stroškov.

C.5 Rok za oddajo prijav

Skrajni rok za oddajo prijav za projekte Akcije 3 Erasmus Mundus za povečanje privlačnosti evropskega visokošolskega izobraževanja je **29. april 2011 (datum poštne žige)**.

Prijave za dotacijo je potrebno poslati na naslednji naslov:

Education, Audiovisual and Culture Executive Agency
Call for proposals EACEA/41/10 — Action 3
Attn Mr Joachim Fronia
BOUR 02/29
Avenue du Bourget 1
1040 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Upoštevane bodo samo prijave, ki bodo oddane do roka in bodo skladne z zahtevami, določenimi na obrazcu za prijavo. Prijave, poslane samo po faksu ali samo po e-pošti, ne bodo upoštevane.

⁽³⁾ Prim. opombo 2.

EVROPSKI URAD ZA IZBOR OSEBJA (EPSO)

RAZPIS JAVNEGA NATEČAJA

(2010/C 341/11)

Evropski urad za izbor osebja (EPSO) organizira javni natečaj. EPSO/AST/112/10 – za zaposlitev STROKOVNO-TEHNIČNIH USLUŽBENCEV (AST 3) na naslednjih področjih:

1. Statistika
2. Finance/Računovodstvo
3. Človeški Viri
4. Informacijske in Komunikacijske Tehnologije (IKT)

Obvestilo o natečaju je objavljeno v *Uradnem listu Evropske unije* C 341 A z dne 16. decembra 2010 v 23 jezikih.

Dodatne informacije so na voljo na spletišču urada EPSO <http://eu-careers.eu>

POSTOPKI V ZVEZI Z IZVAJANJEM POLITIKE KONKURENCE

EVROPSKA KOMISIJA

Sporočilo francoske vlade v zvezi z Direktivo 94/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta o pogojih za izdajo in uporabo dovoljenj za iskanje, raziskovanje in izkoriščanje ogljikovodikov ⁽¹⁾

(Obvestilo o zahtevku za izključno dovoljenje za iskanje tekočih ali plinastih ogljikovodikov, imenovano dovoljenje „Permis de Dicy“)

(Besedilo velja za EGP)

(2010/C 341/12)

Družba Realm Energy International s sedežem na 2nd Floor, Berkeley Square House, Berkeley Square – LONDON W1J 6BD (UNITED KINGDOM), je 21. junija 2010 zaprosila za obdobje petih let za izključno dovoljenje za iskanje tekočih in plinastih ogljikovodikov, imenovano „Permis de Dicy“, na površini približno 705 kvadratnih kilometrov, ki pokriva dele departmajev Loiret in Yonne.

Območje, na katero se nanaša dovoljenje, je omejeno z loki poldnevnikov in vzporednikov, ki povezujejo točke, določene v nadaljevanju s svojimi geografskimi koordinatami, pri čemer izhodiščni poldnevnik poteka skozi Pariz.

Točka	Vzhodna zemljepisna dolžina	Severna zemljepisna širina
A	01,00	53,50
B	01,20	53,50
C	01,20	53,20
D	00,60	53,20
E	00,60	53,40
F	00,70	53,40
G	00,70	53,36
H	00,68	53,36
I	00,68	53,35
J	00,64	53,35
K	00,64	53,27
L	00,67	53,27
M	00,67	53,28

⁽¹⁾ UL L 164, 30.6.1994, str. 3.

Točka	Vzhodna zemljepisna dolžina	Severna zemljepisna širina
N	00,73	53,28
O	00,73	53,30
P	01,10	53,30
Q	01,10	53,40
R	01,00	53,40

Predložitev zahtevkov in merila za podelitev pravic

Vložniki začetnega in konkurenčnih zahtevkov morajo dokazati, da izpolnjujejo pogoje za pridobitev dovoljenja iz členov 4 in 5 odloka št. 2006-648 z dne 2. junija 2006 o pravicah rudarjenja in pravicah podzemnega skladiščenja (*Journal officiel de la République française* z dne 3. junija 2006).

Zainteresirane družbe lahko predložijo konkurenčni zahtevek v devetdesetih dneh od dneva objave tega obvestila v skladu s postopkom, povzetim v „Obvestilu o podelitvi rudarskih pravic za ogljikovodike v Franciji“, ki je bilo objavljeno v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* C 374 z dne 30. decembra 1994, str. 11, in določenim z Odlokom št. 2006-648 z dne 2. junija 2006 o rudarskih pravicah in pravicah podzemnega skladiščenja (*Journal officiel de la République française*, 3. junija 2006).

Konkurenčne zahtevke naslovijo na ministrstvo, pristojno za rudarstvo, na spodaj navedeni naslov. Odločitve o začetnih in konkurenčnih zahtevkih bodo sprejete v roku dveh let od datuma prejema začetnega zahtevka s strani francoskih organov in najpozneje 21. avgusta 2010.

Pogoji in zahteve za izvajanje dejavnosti in njeno prenehanje

Vložniki naj upoštevajo člena 79 in člen 79(1) rudarskega zakonika in odlok št. 2006-649 z dne 2. junija 2006 o rudarskih dejavnostih, dejavnostih podzemnega skladiščenja ter nadzoru rudnikov in podzemnih skladišč (*Journal officiel de la République française*, 3. junija 2006).

Vse dodatne informacije so na voljo na naslovu: Ministère de l'Écologie, de l'Énergie, du Développement durable et de la Mer (Ministrstvo za ekologijo, energetiko, trajnostni razvoj in morje).

Direction générale de l'énergie et du climat, Direction de l'énergie, Sous-direction de la sécurité d'approvisionnement et nouveaux produits énergétiques, Bureau exploration et production des hydrocarbures, Grande Arche de la Défense — Paroi Nord, 92055 La Défense Cedex, FRANCE (Tel. +33 140819529).

Zgoraj navedene zakonske in druge določbe so na voljo na spletni strani Légifrance: <http://www.legifrance.gouv.fr>

Evropski urad za izbor osebja (EPSO)

2010/C 341/11	Razpis javnega natečaja	46
---------------	-------------------------------	----

POSTOPKI V ZVEZI Z IZVAJANJEM POLITIKE KONKURENCE

Evropska komisija

2010/C 341/12	Sporočilo francoske vlade v zvezi z Direktivo 94/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta o pogojih za izdajo in uporabo dovoljenj za iskanje, raziskovanje in izkoriščanje ogljikovodikov (Obvestilo o zahtevku za izključno dovoljenje za iskanje tekočih ali plinastih ogljikovodikov, imenovano dovoljenje „Permis de Dicy“) ⁽¹⁾	47
---------------	---	----

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

Cena naročnine 2010 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 100 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	770 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	400 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), CD-ROM, 2 izdaji na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	300 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaji	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku objavlja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem CD-ROM-u.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Format CD-ROM bo leta 2010 nadomeščen s formatom DVD.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SL